Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 20. septembra 2019*

„REACH – Seznam snovi, ki so predmet avtorizacije – Vključitev 1-bromopropana (nPB) v Prilogo XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 – Količina – Registracijska dokumentacija – Podatki – Združevanje snovi – Načelo dobrega upravljanja – Pravica do svobodnega poslovanja in trgovanja – Obveznost obrazložitve – Legitimno pričakovanje – Sorazmernost – Enako obravnavanje“

V zadevi T-610/17,

ICL-IP Terneuzen, BV s sedežem v Terneuzenu (Nizozemska),

ICL Europe Coöperatief UA s sedežem v Amsterdamu (Nizozemska),

ki ju zastopajo R. Cana, E. Mullier in H. Widemann, odvetniki,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo M. Huttunen, R. Lindenthal in K. Mifsud-Bonnici, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske agencije za kemikalije (ECHA), ki jo zastopajo M. Heikkilä, W. Broere, T. Zbihlej in N. Herbatschek, agenti,

intervenientka,

zaradi tožbe na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti Uredbe Komisije (EU) 2017/999 z dne 13. junija 2017 o spremembi Priloge XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL 2017, L 150, str. 7) v delu, v katerem je z njo 1-bromopropan (nPB) vključen v navedeno prilogo,

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi D. Gratsias, predsednik, I. Labucka, sodnica, in A. Dittrich (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: S. Bukšek Tomac, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 14. februarja 2019

* Jezik postopka: angleščina.

izreka naslednjo

Sodbo

I. Dejansko stanje in izpodbijana uredba

1 Snov 1-bromopropan (n-propilbromid, nPB) je tekoča bromirana snov. Uporablja se kot topilo za razmaščevanje s paro. Poleg tega se uporablja tudi kot intermediat za proizvodnjo drugih snovi. V Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/EGS ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL 2008, L 353, str. 1) je bila razvrščena kot strupena za razmnoževanje (skupine 1B).

2 Ena od tožečih strank, družba ICL-IP Terneuzen, BV, je glavni registracijski zavezanec za nPB. Snov nPB proizvaja in uporablja v smislu Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1).

3 Druga tožeča stranka, družba ICL Europe Coöperatief UA, daje nPB na trg za uporabo kot topilo za razmaščevanje s paro in čiščenje površin ter ga uporablja v smislu Uredbe št. 1907/2006.

4 Družba ICL-IP Terneuzen je 11. oktobra 2002 predložila registracijsko dokumentacijo za nPB za količinski razpon od 1000 do 10.000 ton na leto. Nato je vse člane foruma za izmenjavo informacij o snoveh pozvala, naj se pridružijo skupni vlogi za snov.

5 Evropska agencija za kemikalije (ECHA) je 3. septembra 2012 na svojem spletnem mestu objavila dokumentacijo, v kateri je predlagala, naj se nPB na podlagi člena 57(c) Uredbe št. 1907/2006 identificira kot snov, ki vzbuja veliko zaskrbljenost.

6 Tožeči stranki sta 18. oktobra 2012 predložili pripombe na predlog za identifikacijo nPB kot snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost. V pripombah sta zlasti poudarili, da se nPB večinoma uporablja kot intermediat, ki je izvzet iz avtorizacije, in da so njegove neintermediatne uporabe bodisi strogo nadzorovane bodisi se zanje uporabljajo stroge ravni izpostavljenosti na delovnem mestu.

7 Z Odločbo ED/169/2012 izvršnega direktorja ECHA z dne 18. decembra 2012 je bil nPB vpisan na seznam kandidatnih snovi v skladu s členom 59(8) Uredbe št. 1907/2006.

8 ECHA je 1. septembra 2014 v okviru šestega postopka določanja prednostnih snovi na svojem spletnem mestu objavila osnutek priporočila za vključitev snovi, med njimi nPB, v Prilogo XIV k Uredbi št. 1907/2006 (v nadaljevanju: Priloga XIV) in zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe najpozneje do 1. decembra 2014. Vseh 22 snovi iz tega osnutka, med njimi tudi nPB, je bilo izbranih na podlagi začasnih rezultatov tega postopka določanja prednostnih snovi, ki so bili istega dne objavljeni na spletnem mestu ECHA.

9 Tožeči stranki sta 1. decembra 2014 predložili pripombe na ta osnutek priporočila v imenu drugih registracijskih zavezancev. V svojih komentarjih sta poudarili zlasti to, da se približno 70 % nPB uporablja za intermediatne namene, ki so torej izvzeti iz uporabe naslova VII Uredbe št. 1907/2006.

10 ECHA je 1. julija 2015 sprejela priporočilo za vključitev snovi v Prilogo XIV, v katerem je priporočila vključitev nPB v to prilogo brez izjeme za katero koli njegovo uporabo ali kategorijo uporabe (v nadaljevanju: priporočilo ECHA). Istega dne je objavila dokončne posodobljene rezultate in dokumente v podporo svojim ugotovitvam, med njimi referenčni dokument v zvezi z nPB. Iz tega dokumenta je razvidno, da je nPB za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 prejel skupno prednostno oceno 20/45. Ta ocena je sestavljena iz ocene 1/15, dodeljene za intrinzične lastnosti, ocene 12/15, dodeljene za količino, in ocene 7/15, dodeljene zaradi široko razširjene uporabe. ECHA je v končni ugotovitvi v zvezi z nPB navedla, da so druge snovi s seznama kandidatnih snovi, ocenjenih v okviru tokratne priprave priporočila, na podlagi meril iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 prejele višjo skupno prednostno oceno, vendar je bila vključitev nPB v Prilogo XIV kljub temu priporočena zaradi preudarkov, povezanih z združitvijo te snovi s trikloretilenom, to je snovjo, ki je že vključena v navedeno prilogo.

11 Tožeči stranki sta 10. avgusta 2015 Evropski komisiji poslali prvi dopis. V tem dopisu sta trdili, da so bile pri pripravi priporočila ECHA storjene procesne napake in napačno uporabljeno pravo.

12 Komisija je 18. septembra 2015 odgovorila tožečima strankama.

13 Tožeči stranki sta 4. februarja 2016 Komisiji poslali drugi dopis. V njem sta navedli dodatne elemente, s katerimi sta želeli dokazati, da bi vključitev nPB v Prilogo XIV na podlagi priporočila ECHA pomenila napačno uporabo prava, in predlagali srečanje s predstavniki Komisije.

14 Tožeči stranki sta 3. oktobra 2016 Komisiji poslali tretji dopis. V tem dopisu sta navedli, da so se količine nPB, ki se uporabljajo za razmaščevanje s paro in čiščenje površin, še zmanjšale, saj je edini drugi registracijski zavezanec za to neintermediatno uporabo začasno ustavil registracijo, tako da je ostala družba ICL-IP Terneuzen edini dobavitelj nPB za neintermediatno rabo, ki spada na področje uporabe avtorizacije, ter da so bili glede zadevne snovi zbrani novi podatki, ki so omogočili ugotovitev varnih ravni uporabe nPB. Tožeči stranki sta Komisijo pozvali, naj te dodatne informacije preuči po nujnem postopku in naj vsekakor skliče sestanek še pred prihodnjim sestankom regulativnega odbora.

15 Komisija je 15. novembra 2016 tožeči stranki po pošti obvestila, da se zaradi spregleda na njun dopis z dne 4. februarja 2016 ni odgovorilo. Dodala je, da je ECHA pozvala, naj analizira podatke, ki sta jih predložili tožeči stranki, in sprejela predlog za pripravo sestanka, pri čemer ju je pozvala, naj navežeta stik z njenim sekretariatom, da poiščejo ustrezen datum za sestanek v novembru.

16 Na sestanku regulativnega odbora, ki je potekal 7. in 8. decembra 2016, se je razpravljalo o osnutku uredbe Komisije o spremembi Priloge XIV zaradi vključitve priporočenih snovi, med njimi nPB.

17 Tožeči stranki sta 7. decembra 2016 po e-pošti navezali stik s Komisijo zaradi priprave sestanka, omenjenega v točki 15. V svojem sporočilu sta vprašali, ali bo sestanek regulativnega odbora z dne 7. in 8. decembra 2016 v zvezi z vključitvijo nPB v Prilogo XIV vseeno potekal.

18 Regulativni odbor je 8. decembra 2016 izdal pozitivno mnenje v zvezi s priporočilom ECHA.

19 Komisija je 23. decembra 2016 odgovorila na elektronsko sporočilo tožečih strank z dne 7. decembra 2016. V odgovoru je zlasti navedla, da je to sporočilo prejela prepozno, da bi lahko pripravila sestanek s tožečima strankama, saj je sestanek regulativnega odbora potekal istega dne.

20 Komisija je 13. junija 2017 na podlagi pozitivnega mnenja regulativnega odbora in priporočila agencije ECHA sprejela Uredbo (EU) 2017/999 z dne 13. junija 2017 o spremembi Priloge XIV (UL 2017, L 150, str. 7; v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Z izpodbijano uredbo je bil nPB vključen v Prilogo XIV pod vnos št. 32, ne da bi bile določene izjeme za nekatere uporabe ali kategorije uporab, kot datum poteka za to snov pa je bil določen 4. julij 2020. Kot je razvidno iz uvodne izjave 1 navedene uredbe, je Komisija menila, da nPB izpolnjuje merila za razvrstitev kot snov, strupena za razmnoževanje

(skupina 1B), v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008, zato izpolnjuje tudi merila za vključitev v Prilogo XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 iz člena 57(c) Uredbe št. 1907/2006. V uvodni izjavi 13 izpodbijane uredbe je pojasnila, da je bil nPB identificiran in vključen na seznam kandidatnih snovi v skladu s členom 59 Uredbe (ES) št. 1907/2006, da mu je ECHA v svojem priporočilu dala prednost za vključitev v Prilogo XIV k navedeni uredbi in da je to snov ne glede na informacije, ki so jih predložile zainteresirane strani, primerno vključiti v navedeno prilogo.

II. Postopek pred Splošnim sodiščem in predlogi strank

21 Tožeči stranki sta 6. septembra 2017 v tajništvu Splošnega sodišča vložili to tožbo.

22 Komisija je 23. novembra 2017 vložila odgovor na tožbo.

23 Tožeči stranki sta 15. januarja 2018 vložili repliko.

24 Komisija je 5. marca 2018 vložila dupliko.

25 ECHA je 4. decembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Komisije. S sklepom z dne 1. marca 2018, ICL-IP Terneuzen in ICL Europe Coöperatief/Komisija (T-610/17, neobjavljen, EU:T:2018:139), je bila ECHA dovoljena intervencija v podporo predlogom Komisije. ECHA je 17. aprila 2018 vložila intervencijsko vlogo. Komisija in tožeči stranki so 15. oziroma 30. maja 2018 predložile svoja stališča glede intervencijske vloge.

26 Splošno sodišče (peti senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, ter da v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 svojega poslovnika Komisiji in ECHA postavi pisno vprašanje. Stranki sta na to vprašanje odgovorili v postavljenem roku.

27 Tožeči stranki sta predložili pisna stališča o poročilu za obravnavo, ki so bila s sklepom predsednika petega senata vložena v spis.

28 Tožeči stranki, Komisija in ECHA so na obravnavi 14. februarja 2019 ustno podale navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča. Komisija je ustno podala stališča o poročilu za obravnavo. Tožeči stranki sta v ustnih navedbah trdili, da je v Sklepu Komisije C(2018) 5057 final z dne 10. avgusta 2018 o avtorizaciji trikloretilena za nekatere uporabe izrecno navedeno, da v zvezi z uporabo te snovi pri čiščenju industrijskih delov z razmaščevanjem s paro ni na voljo nobene ustrezne alternativne snovi ali tehnologije, ki bi bila tehnično in ekonomsko izvedljiva. Komisija in ECHA pa sta izrazili stališča glede dopustnosti in upoštevnosti te trditve.

29 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

– izpodbijano uredbo v delu, v katerem je z njo nPB vključen v Prilogo XIV, razglasi za nično;

– Komisiji naloži plačilo stroškov;

– „po potrebi sprejme druge ukrepe, ki jih zahteva pravičnost“.

30 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

31 ECHA Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

32 Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata šest tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nezadostno obrazložitev izpodbijane uredbe, očitno napako pri presoji in kršitev načela dobrega upravljanja. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 55 Uredbe št. 1907/2006, kršitev cilja konkurenčnosti, ki se uresničuje s to uredbo, in kršitev pravice tožečih strank do svobodnega poslovanja in trgovanja Tretji tožbeni razlog se med drugim nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve. Četrti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj. Razdeljen je na tri dele. Prvi del se nanaša na količinsko merilo za nPB. Drugi del se nanaša na združitev nPB s trikloretilenom. Tretji del se nanaša na to, da naj bi tožeči stranki glede na prednostno oceno, dodeljeno nPB, lahko pričakovali, da ta snov ne bo vključena v Prilogo XIV. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti. Nazadnje, šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

33 Uvodoma je treba opozoriti, da je ECHA z odločbo z dne 3. septembra 2012 nPB identificirala kot kandidatno snov v smislu člena 57(c) Uredbe št. 1907/2006. Kot je razvidno iz člena 58 te uredbe, je treba med kandidatnimi snovmi identificirati tiste, ki se prednostno vključijo v Prilogo XIV. V ta namen je ECHA v skladu s členom 58(3) navedene uredbe 1. julija 2015 priporočila vključitev kandidatnih snovi, ki jih je obravnavala kot prednostne. Glede nPB je navedla, da jo je treba ob upoštevanju evalvacije te snovi na podlagi meril, izrecno navedenih v členu 58(3), od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006, torej zaradi intrinzičnih lastnosti te snovi, njene široko razširjene uporabe in količin, pa tudi zaradi preudarkov glede njene združitve s trikloretilenom, obravnavati kot snov, ki jo je treba prednostno vključiti v Prilogo XIV (glej točko 10 zgoraj). Nato je Komisija na podlagi člena 58(1) Uredbe št. 1907/2006 v s skladu s postopkom iz člena 133(4) navedene uredbe sprejela izpodbijano uredbo, s katero je bil nPB vključen v Prilogo XIV.

34 S to tožbo se ne izpodbija identifikacija nPB kot kandidatne snovi v smislu člena 57(c) Uredbe št. 1907/2006, ki jo je mogoče vključiti v Prilogo XIV. V tožbi tožeči stranki zgolj trdita, da je vpis nPB na navedeni seznam prezgoden.

35 Poleg tega je treba ugotoviti, da je predmet te tožbe sicer res razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe in da se torej ne nanaša neposredno na priporočilo ECHA. Vendar se je Komisija v tej uredbi odločila ravnati v skladu s priporočilom ECHA in se opreti na evalvacijo nPB, ki jo je opravila ta agencija ob upoštevanju meril iz člena 58(3), od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006, torej intrinzičnih lastnosti te snovi, njene razširjene uporabe in njenih količin, ter ob upoštevanju merila združitve nPB in trikloretilena. V takih okoliščinah je treba ugotoviti, da želita tožeči stranki s tožbenimi razlogi glede evalvacije, ki jo je opravila ECHA, izpodbijati utemeljenost preudarkov, na katerih temelji izpodbijana uredba.

36 V prvi fazi je treba preučiti trditve iz prvega tožbenega razloga in prvega dela četrtega tožbenega razloga, s katerimi tožeči stranki izpodbijata preudarke Komisije, ki temeljijo na količini nPB.

37 V drugi fazi bodo analizirane trditve, navedene v okviru tretjega tožbenega razloga in drugega dela četrtega tožbenega razloga, s katerimi tožeči stranki izpodbijata preudarke Komisije, ki temeljijo na združitvi nPB in trikloretilena.

38 V tretji fazi bo preučen šesti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

39 V četrti fazi bo preučen tretji del četrtega tožbenega razloga, ki se nanaša na to, da naj tožeči stranki glede na skupno prednostno oceno, dodeljeno nPB, ne bi mogli pričakovati, da bo ta snov z izpodbijano uredbo vključena v Prilogo XIV.

40 V peti fazi bosta preučena drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 55 Uredbe št. 1907/2006, kršitev cilja konkurenčnosti, ki se uresničuje s to uredbo, in kršitev pravice tožečih strank do svobodnega poslovanja in trgovanja, ter peti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti.

A. Preudarki Komisije, ki temeljijo na količini nPB

41 V okviru prvega tožbenega razloga in prvega dela četrtega tožbenega razloga tožeči stranki navajata trditve, s katerimi izpodbijata preudarke Komisije, ki so temeljili na količini nPB.

1. Prvi tožbeni razlog: nezadostna obrazložitev izpodbijane uredbe, kršitev načela dobrega upravljanja in očitna napaka pri presoji

42 Prvi tožbeni razlog je razdeljen na dva dela. V okviru prvega dela tega tožbenega razloga tožeči stranki trdita, da izpodbijana uredba ni dovolj obrazložena. Komisija naj ne bi dovolj pojasnila načina, kako je izračunala količine nPB, uporabljene za evalvacijo te snovi. Drugi del se nanaša na to, da naj bi Komisija kršila načelo dobrega upravljala in storila očitne napake pri presoji, ker se je oprla izključno na podatke v zvezi s količinami, navedene v registracijski dokumentaciji, ne pa na podatke, predložene med javnim posvetovanjem in pozneje med postopkom, ki je privedel do sprejetja izpodbijane uredbe.

a) Prvi del tožbenega razloga: nezadostna obrazložitev izpodbijane uredbe

43 Tožeči stranki trdita, da preudarki Komisije, ki temeljijo na količini nPB, niso dovolj podrobni. Natančneje, po njunem mnenju način, kako so bile izračunane količine nPB, ki jih je upoštevala Komisija, ni bil dovolj pojasnjen. Ob tem še trdita, da nista mogli učinkovito zagovarjati svojih interesov.

44 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

45 V prvi fazi je treba opozoriti, da se v skladu s členom 296 PDEU pravni akti obrazložijo. Namen obveznosti obrazložitve akta, ki posega v položaj, ki je nujno povezana z načelom spoštovanja pravice do obrambe, je po eni strani dati zadevni osebi na voljo dovolj podatkov, da ugotovi, ali je akt dobro utemeljen in ali vsebuje morebitne napake, na podlagi katerih bi ta lahko izpodbijala njegovo veljavnost pred sodiščem Unije, in po drugi strani temu sodišču omogočiti izvajanje nadzora nad zakonitostjo navedenega akta (sodba z dne 15. aprila 2011, Češka/Komisija, T-465/08, EU:T:2011:186, točka 162).

46 Vendar mora biti obrazložitev prilagojena naravi zadevnega akta in okoliščinam, v katerih je bil ta akt sprejet. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevnih dejanskih in pravnih okoliščin, ker zadostnosti obrazložitve ni treba presojati le glede na besedilo tega člena, ampak tudi glede na njegovo sobesedilo in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje. Natančneje, akt, s katerim se posega v položaj, je dovolj obrazložen, če je

bil sprejet v okviru, ki ga zadevna oseba pozna in ji omogoča, da razume ukrep, sprejet v zvezi z njo (sodba z dne 18. septembra 2015, Petro Suisse Intertrade/Svet, T-156/13 in T-373/14, neobjavljena, EU:T:2015:646, točka 67).

47 Prav tako je treba opozoriti, da obveznost obrazložitve pomeni bistveno procesno zahtevo, ki jo je treba ločiti od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, pri kateri gre za vprašanje vsebinske zakonitosti spornega akta (sodba z dne 22. marca 2001, Francija/Komisija, C-17/99, EU:C:2001:178, točka 35).

48 V drugi fazi, v zvezi z obrazložitvijo izpodbijane uredbe je treba na prvem mestu ugotoviti, da je iz uvodnih izjav 1, 13 in 20 te uredbe razvidno, da je Komisija ugotovila, da je nPB kandidatna snov, da je ECHA priporočila prednostno vključitev te snovi v Prilogo XIV in da je Komisija kljub pripombam zainteresiranih strani menila, da je treba to snov z izpodbijano uredbo vključiti v navedeno prilogo.

49 Na drugem mestu, ker Komisija v izpodbijani uredbi napotuje na priporočilo ECHA in se je odločila ravnati v skladu z njim, je treba upoštevati vsebino navedenega priporočila in vsebino dokumentov, na katere je v tem priporočilu napoteno.

50 Kot je razvidno iz Priloge I k priporočilu ECHA in referenčnega dokumenta o nPB z dne 1. julija 2015, na katerega je v tej prilogi napoteno, je ECHA prednostno vključitev nPB v Prilogo XIV priporočila zaradi prednostne ocene 20/45, ki jo je tej snovi dodelila za merila, izrecno navedena v členu 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 (glej točko 10 zgoraj), ter preudarkov v zvezi z združitvijo nPB in trikloretilena, torej snovi, ki je bila že vključena v to prilogo. ECHA je v navedeni prilogi napotila še na druge javne dokumente, na katere se je oprla pri pripravi poročila, in sicer na:

– vodnik za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014;

– začasne rezultate šestega postopka določanja prednostnih snovi z dne 1. septembra 2014;

– dokument z dne 1. julija 2015, ki vsebuje komentarje zainteresiranih strani in napotila na odgovore v zvezi s osnutkom šestega priporočila za vključitev nPB v Prilogo XIV;

– dokument z dne 1. julija 2015, ki vsebuje odgovore ECHA na te komentarje.

51 Iz navedb na strani 2 referenčnega dokumenta o nPB z dne 1. julija 2015 je razvidno, da je ECHA upoštevala informacije iz registracijske dokumentacije za to snov, ki se nanašajo na količine pri različnih uporabah, torej količine, navedene v točki 3.5 registracijske dokumentacije za to snov. Iz teh navedb je tudi razvidno, da je treba v skladu s temi podatki šteti, da se količina nPB, ki spada na področje avtorizacije, ujema z razponom od 1000 do manj kot 10.000 ton iz točke 5.2 vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014 in da je treba za ta razpon dodeliti oceno 12/15 točk.

52 V dokumentu z dne 1. julija 2015, ki vsebuje odgovore ECHA na komentarje zainteresiranih strani, je ta agencija pojasnila pristop, ki ga je uporabila. V tem okviru je med drugim navedla, da so v oceni količin upoštevani podatki iz točk 3.2 in 3.5 registracijske dokumentacije, podatki iz poročil o kemijski varnosti ter informacije, pridobljene v postopku, ki je privedel do identifikacije nPB kot snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, torej poročil, pripravljenih v tem okviru, in informacij, predloženih med javnim posvetovanjem. Po navedbah ECHA se pri oceni upoštevne količine za določitev prednostnih snovi, če so na voljo informacije o uporabah, ki spadajo na področje uporabe odstopanj od avtorizacije, in o ustrezni količini v tonah, presodijo tudi te informacije. V tem okviru je ECHA pojasnila, da ocena količin, ki spadajo na področje uporabe avtorizacije, temelji večinoma na podatkih iz registracijske dokumentacije in poročil o kemijski varnosti. Po navedbah te agencije je mogoče upoštevati še druge informacije, zlasti tiste o količinah v tonah za posamezno uporabo, pridobljene iz poročil glede identifikacije snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, in javnih posvetovanj, če je mogoče oceniti reprezentativnost in zanesljivost teh informacij. ECHA je tudi navedla, da je bil na splošno v okviru

postopka določanja prednostnih snovi, ko na podlagi razpoložljivih podatkov ni bilo mogoče izpeljati jasne ugotovitve o intermediatnem statusu uporabe snovi ali o uporabi drugih izvzetij, uporabljen pristop, ki temelji na previdnosti.

53 Natančneje, v zvezi z nPB je ECHA navedla, da je na podlagi podatkov iz registracijske dokumentacije menila, da je količina te snovi, ki spada na področje uporabe avtorizacije, v razponu od 1000 do manj kot 10.000 ton iz točke 5.2 vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014, kar po mnenju te agencije utemeljuje dodelitev ocene za količino 12/15. Ta ocena naj ne bi bila spremenjena, čeprav je bila upoštevana ocena 30 % skupne količine Evropske unije, navedene med javnim posvetovanjem. V tem okviru je ECHA ugotovila, da v zvezi s količinami nPB, ki spadajo na področje avtorizacije, obstajajo razlike med informacijami, predloženimi v registracijski dokumentaciji, in informacijami, predloženimi med javnim posvetovanjem. ECHA še dodaja, da je v skladu s trditvami industrije v okviru javnih posvetovanj ta količina manjša od 1000 ton. Po mnenju te agencije informacije, predložene v komentarjih, ne zadostujejo za to, da se ne bi upoštevali podatki za registracijo, zato bi morali registracijski zavezanci poskrbeti za to, da se v registracijski dokumentaciji navedejo točne količine.

54 Upoštevati je treba tudi navedbe iz vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014, na katerega je bilo napoteno v priporočilu ECHA. Najprej, kot je razvidno iz točke 3 navedenega vodnika, mora biti informacija, potrebna za določitev prednostnih snovi, načeloma vključena v registracijsko dokumentacijo. V opombi št. 2, ki se nanaša na to točko, je opozorjeno, da pomeni registracija dokumentacije zakonsko obveznost, da morajo registracijski zavezanci predložiti točne informacije in jih po potrebi pravočasno posodobiti ter da je torej registracijski zavezanec odgovoren za točnost podatkov za registracijo. Prav tako je v njej navedeno, da se informacije, predložene na podlagi obveznosti registracije, uporabijo še za druge postopke iz Uredbe št. 1907/2006. Dalje, kot je razvidno iz točke 4, prvi odstavek, zadevnega vodnika, so podatki iz registracijske dokumentacije glavni vir informacij za določitev prednostnih snovi, zato se industriji priporoča, naj navede vse pomembne podatke neposredno v registracijski dokumentaciji. Poleg tega je v tretjem odstavku te točke navedeno, da presoja snovi, če so na voljo potrebni podatki za določitev prednostnih snovi (in so dovolj kakovostni) v registracijski dokumentaciji, temelji na teh podatkih. V tem odstavku je tudi navedeno, da se uporabijo najmanj ugodni realistični scenariji, če takih podatkov ni, so protislovni ali slabe kakovosti. Nazadnje, v četrtem odstavku te točke je opozorjeno na dejstvo, da bo kakovost uporabljenih podatkov vedno vplivala na rezultate določanja prednostnih snovi.

55 Na tretjem mestu, glede na sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno zgoraj v točki 46, v skladu s katero je treba upoštevati tudi okvir, ki ga zadevna oseba pozna, je treba upoštevati korespondenco med Komisijo in tožečima strankama med upravnim postopkom. Komisija je v dopisu z dne 18. septembra 2015 zlasti navedla, da se podatki iz registracijske dokumentacije in podatki, predloženi med javnim posvetovanjem, ne ujemajo in da so bile ob upoštevanju obveznosti registracijskih zavezancev, da posodobijo podatke v registracijski dokumentaciji, kot glavni vir informacij za določitev prednostnih snovi uporabljene informacije, navedene v registracijski dokumentaciji.

56 V tretji fazi je treba ob upoštevanju zgoraj navedenih elementov ugotoviti, da je treba obrazložitev izpodbijane uredbe šteti za zadostno. Prvič, iz referenčnega dokumenta o nPB z dne 1. julija 2015 je razvidno, da je ECHA upoštevala informacije iz registracijske dokumentacije za to snov glede količine pri njenih različnih uporabah, torej količine, navedene v točki 3.5 registracijske dokumentacije za to snov. Drugič, razlogi, iz katerih je ECHA uporabila te podatke, so prav tako razvidni iz teh elementov. Po eni strani je namreč iz njih dovolj jasno razvidno, da se v primeru neujemanja med podatki iz registracijske dokumentacije in informacijami, predloženimi med javnim posvetovanjem ali pozneje, načeloma da prednost podatkom iz registracijske dokumentacije. Po drugi strani je iz njih dovolj jasno razvidno, da se upošteva najmanj ugoden realistični scenarij, če so podatki protislovni. Iz zgoraj navedenih dokumentov so prav tako dovolj jasno razvidni preudarki, na katerih je ta pristop temeljil.

57 Zato je treba trditve v podporo nezadostni obrazložitvi izpodbijane uredbe glede izračuna količin nPB, ki jih je upoštevala Komisija, zavrniti.

58 Nazadnje, tožeči stranki trdita, da nista imeli na voljo dovolj informacij, da bi lahko v postopku, ki je privedel do sprejetja izpodbijane uredbe, uresničevali svoje pravice do sodelovanja, določene z Uredbo št. 1907/2006, in učinkovito uveljavljali svoje interese. V zvezi s tem zadostuje ugotoviti, da so informacije iz vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014, odgovorov ECHA in Komisije na komentarje tožečih strank ter drugih dokumentov, navedenih zgoraj v točkah od 49 do 55, tožečima strankama omogočile učinkovito uresničevanje njunih pravic v tem postopku.

b) Drugi del tožbenega razloga: kršitev načela dobrega upravljanja in obstoj očitne napake pri presoji

59 Tožeči stranki trdita, da je Komisija kršila načelo dobrega upravljanja in storila očitno napako pri izvrševanju svoje diskrecijske pravice. Ta institucija naj ne bi opravila lastnih presoj. Poleg tega naj bi uporabila podatke, ki zajemajo vse uporabe nPB, vključno z uporabami kot intermediat, čeprav naj te ne bi spadale na področje avtorizacije in naj se torej ne bi smeli upoštevati. Poleg tega bi morala Komisija po njunem mnenju upoštevati informacije, ki naj bi ji jih predložili med javnim posvetovanjem ter z dopisi z dne 10. avgusta 2015, 4. februarja 2016 in 3. oktobra 2016. S pristopom, po katerem bi se upoštevale le informacije iz registracijske dokumentacije, naj bi se javnemu posvetovanju iz člena 58(4) Uredbe št. 1907/2006 odvzel njegov namen. Za registracijske zavezance naj namreč ne bi obstajala obveznost, da navedejo količine in količinske razpone snovi za različne uporabe. Vsekakor naj se ne bi zahtevala takojšnja posodobitev registracijske dokumentacije, ampak zgolj posodobitev brez nepotrebnega odlašanja. Po mnenju tožečih strank bi lahko pristop, ki ga je uporabila Komisija, privedel tudi do tega, da bi se v Prilogo XIV vključile snovi, ki niso resnično prednostne.

60 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

61 Uvodoma je treba opozoriti, da ima v skladu s členom 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah vsakdo pravico, da institucije, organi, uradi in agencije Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku. V sodni praksi je bilo pojasnjeno, da mora na podlagi tega načela uprava skrbno in nepristransko preučiti vse upoštevne elemente zadeve ter zbrati vse dejanske in pravne elemente, ki so potrebni za izvajanje njene diskrecijske pravice, pa tudi zagotoviti pravilen potek in učinkovitost postopkov, ki jih izvaja (sodba z dne 30. januarja 2018, Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej/ECHA, T-625/16, neobjavljena, EU:T:2018:44, točka 89).

62 V prvi fazi je treba preučiti trditev tožečih strank, da je Komisija uporabila podatke v zvezi s skupno količino nPB. V drugi fazi bodo analizirane trditve, da Komisija ni dovolj upoštevala informacij, ki so ji bila predložene med javnim posvetovanjem ter z njunimi dopisi z dne 10. avgusta 2015, 4. februarja 2016 in 3. oktobra 2016.

1) Trditev, da je Komisija uporabila podatke v zvezi s skupno količino nPB

63 Tožeči stranki trdita, da se je Komisija oprla na podatke iz točke 3.2 registracijske dokumentacije, čeprav naj bi se količine, navedene v tej točki, nanašale tudi na uporabe nPB kot intermediata, ki se po njunem mnenju ne bi smele upoštevati.

64 V zvezi s tem je sicer res treba opozoriti, da mora vsak registracijski zavezanec na podlagi člena 10(a)(iii) Uredbe št. 1907/2006 navesti informacije o proizvodnji in uporabi(-ah) snovi, kakor je določeno v Prilogi VI, točka 3, k Uredbi št. 1907/2006. V točki 3.1 navedene priloge je določeno, da mora registracijski zavezanec navesti zlasti celotno proizvodnjo, količine, uporabljene pri izdelavi ali sestavi izdelka, ki ga je treba registrirati, in/ali uvoz v tonah na registracijskega zavezanca na leto. Ta

informacija se upošteva pri uporabi količinskih razponov iz člena 7(4)(f) Uredbe št. 1907/2006, s katerimi se opredelijo zahteve glede informacij (glej priloge od VI do XI Uredbe št. 1907/2006). To so podatki, navedeni v točki 3.2 registracijske dokumentacije.

65 Ko pa se, nasprotno, v okviru sprejetja uredbe o vključitvi snovi v Prilogo XIV upošteva količina te snovi, je mogoče iz člena 2(8) Uredbe št. 1907/2006 izpeljati, da je treba uporabiti le količinski delež, ki spada na področje uporabe avtorizacije. V tem okviru se torej ne sme upoštevati količinski delež v zvezi z uporabami kot intermediat.

66 Vendar se v nasprotju s trditvijo tožečih strank – kot je razvidno iz točke 51 zgoraj – Komisija pri izračunu količinskega deleža, ki spada na področje uporabe avtorizacije, v obravnavani zadevi ni oprla na skupno količino nPB, navedeno v točki 3.2 registracijske dokumentacije, ampak je uporabila podatke, ki so bili navedeni v točki 3.5 registracijske dokumentacije v zvezi z različnimi uporabami nPB.

67 Zato je treba zavrniti trditev, da se je Komisija oprla na podatke v zvezi s skupno količino nPB, navedene v točki 3.2 registracijske dokumentacije.

2) Trditve, da Komisija ni dovolj upoštevala informacij, predloženih med javnim posvetovanjem in v okviru poznejših dvostranskih izmenjav

68 Tožeči stranki dalje trdita, da Komisija ni dovolj upoštevala informacij, ki sta jih predložili med javnim posvetovanjem ter z dopisi z dne 10. avgusta 2015, 4. februarja 2016 in 3. oktobra 2016.

i) Podatki, predloženi med javnim posvetovanjem

69 Tožeči stranki navajata, da sta med javnim posvetovanjem predložili dodatne informacije v zvezi s količino nPB, ki spada na področje avtorizacije. Po eni strani naj bi navedli, da se 70 % količine nPB uporabi kot intermediat in torej ne spada na področje avtorizacije, medtem ko le 30 % te količine spada na to področje. Po drugi strani naj bi navedli oceno obsega trga za uporabo nPB kot topila.

70 V zvezi s tem je treba v prvi fazi ugotoviti, da je iz dokumenta z dne 1. julija 2015, ki vsebuje odgovore ECHA na komentarje zainteresiranih strani, razvidno, da je ta agencija upoštevala informacije, ki sta jih tožeči stranki predložili med javnim posvetovanjem.

71 Prvič, v tem dokumentu je namreč ECHA odgovorila na pripombo tožečih strank v zvezi s tem, da sta v okviru tega posvetovanja navedli, da se 70 % količine nPB nanaša na uporabo te snovi kot intermediata in da ta delež torej ne spada na področje avtorizacije, kar pomeni, da le 30 % količine nPB spada na to področje. V zvezi s tem je ECHA pojasnila, da ta informacija sama zase ne more spremeniti njene evalvacije. V skladu z navedbami iz tega dokumenta – tudi če je informacija, ki sta jo predložili tožeči stranki, točna in le 30 % količine nPB spada na področje avtorizacije, kot je to razvidno iz podatkov iz evalvacijske dokumentacije – zato še ne bi bila omajana ocena, dodeljena za količino nPB, ki spada na področje avtorizacije.

72 Drugič, v dokumentu z dne 1. julija 2015, ki vsebuje odgovore ECHA na komentarje zainteresiranih strani, je bilo odgovorjeno tudi na oceno obsega trga. Iz tega dokumenta je namreč razvidno, da ti podatki niso bili upoštevani, ker z njimi ni bilo mogoče omajati podatkov iz točke 3.5 registracijske dokumentacije.

73 V drugi fazi, v nasprotju s trditvijo tožečih strank samo z dejstvom, da se je Komisija odločila ravnati v skladu s priporočilom ECHA, v katerem je bilo med drugim napoteno na dokument z dne 1. julija 2015, ki je vseboval odgovore ECHA na komentarje zainteresiranih strani (glej točko 50 zgoraj), ni mogoče dokazati, da Komisija ni opravila lastnih presoj. Nasprotno, Uredba št. 1907/2006 izrecno

določa, da ECHA izda priporočilo glede snovi, za katere meni, da jih je treba prednostno uvrstiti v Prilogo XIV, in da Komisija sprejme odločitev ob upoštevanju tega priporočila. V takih okoliščinah zgolj zaradi dejstva, da se je Komisija odločila ravnati v skladu s priporočilom ECHA in da je nanj napotila v izpodbijani uredbi, še ni mogoče podvomiti o tem, ali je Komisija opravila lastne presoje.

74 V tretji fazi, v nasprotju s tem, na kar napeljujeta tožeči stranki, iz dejstva, da se Komisija ni strinjala z njunim stališčem in je ravnala v skladu s priporočilom ECHA, ni mogoče izpeljati, da ta institucija ni upoštevala informacij, ki sta jih predložili med javnim posvetovanjem.

75 V četrti fazi, glede trditev tožečih strank, da je Komisija storila napake pri presoji, ker ni uporabila informacij, ki sta jih predložili med javnim posvetovanjem, je treba opozoriti, da izbira kandidatnih snovi za vključitev v Prilogo XIV vključuje presoje zelo zapletenih znanstvenih in tehničnih dejstev, v zvezi s katerimi ima Komisija široko diskrecijsko pravico. Ta pravica se nanaša tudi na izbiro uporabljenih podatkov. V zvezi s tem je nadzor Splošnega sodišča omejen (glej v tem smislu sklep z dne 27. marca 2014, Polyelectrolyte Producers Group in drugi/Komisija, C-199/13 P, neobjavljen, EU:C:2014:205, točka 28). Zato je treba preučiti, ali je mogoče s trditvami tožečih strank dokazati, da je Komisija – ker količine nPB, ki spada na področje avtorizacije, ni izračunala na podlagi informacij, ki sta ji jih predložili med javnim posvetovanjem – storila očitno napako pri presoji.

76 V zvezi s tem je treba na prvem mestu ugotoviti, da je eden od ciljev sistema glede registracije, evalvacije in avtorizacije kemikalij ter omejitev, ki se uporabljajo zanje, uvedenega z Uredbo št. 1907/2006, ta, da se z navedeno uredbo zagotovijo informacije o snoveh in njihovih uporabah ter da so te informacije navedene v registracijski dokumentaciji.

77 Prvič, v tem okviru je treba ugotoviti, da je iz uvodne izjave 14 Uredbe št. 1907/2006 razvidno, da je namen navedene uredbe pridobiti informacije o snoveh in njihovih uporabah. Iz te uvodne izjave je še razvidno, da bi morali zadevni udeleženci te informacije uporabiti pri uporabi in izvajanju ustrezne zakonodaje. Kot je razvidno iz uvodne izjave 17 Uredbe št. 1907/2006, bi bilo treba za ugotavljanje nevarnih lastnosti snovi zbrati vse dostopne in ustrezne informacije o njih.

78 Drugič, kot je razvidno iz uvodne izjave 19 Uredbe št. 1907/2006, je namen določb te uredbe iz naslova II („Registracija snovi“) od proizvajalcev in uvoznikov zahtevati, da pridobijo podatke o snoveh, ki jih proizvajajo ali uvažajo, in da te podatke uporabijo za oceno tveganj, povezanih s temi snovmi, ter da pripravijo in priporočijo ustrezne ukrepe za obvladovanje tveganj. Z namenom zagotoviti, da se obveznosti dejansko izpolnjujejo, in iz razlogov preglednosti se od subjektov, ki želijo pridobiti registracijo, zahteva, da ECHA predložijo dokumentacijo z vsemi informacijami, navedenimi zgoraj.

79 Tretjič, v skladu z uvodno izjavo 21 Uredbe št. 1907/2006 se lahko informacije, predložene v zvezi s snovmi, uporabijo tudi za uvedbo postopkov avtorizacije, zato je treba zagotoviti, da so te informacije na voljo pristojnim organom, ki jih lahko uporabijo za takšne postopke.

80 Četrtič, iz uvodne izjave 27 Uredbe št. 1907/2006 je razvidno, da bi bilo treba za izvrševanje in evalvacijo ter zaradi preglednosti informacije o teh snoveh in s tem povezane informacije, vključno z ukrepi za obvladovanje tveganj, praviloma predložiti organom.

81 Petič, kot je razvidno iz uvodne izjave 46 Uredbe št. 1907/2006, je zaradi zagotovitve ažurnosti informacij, zbranih prek registracije, določeno, da se za registracijske zavezance uvede obveznost, da morajo o določenih spremembah informacij iz dokumentacije obvestiti ECHA.

82 Ob upoštevanju teh elementov Komisiji ni mogoče očitati niti tega, da se je oprla predvsem na podatke iz registracijske dokumentacije.

83 Na drugem mestu Komisiji ni mogoče očitati, da se je oprla na podatke v zvezi s količinami za vsako uporabo nPB, navedene v točki 3.5 registracijske dokumentacije, čeprav se ti podatki niso ujemali s podatki v zvezi s skupno količino nPB, navedeno v točki 3.2 registracijske dokumentacije. Ob upoštevanju načela previdnosti, omenjenega v členu 1(3), drugi stavek, Uredbe št. 1907/2006, Komisiji v primeru neujemajočih se podatkov glede količine zadevne kandidatne snovi ni mogoče očitati, da je uporabila podatke iz točke 3.5 registracijske dokumentacije, ki se nanašajo na različne uporabe nPB in v katerih je navedena večja količina navedene snovi, ki spada na področje avtorizacije.

84 Na tretjem mestu je treba preučiti, ali je Komisija zaradi obstoja informacij, ki sta jih tožeči stranki predložili med javnim posvetovanjem, storila očitno napako pri presoji, ker je količino nPB, ki spada na področje uporabe avtorizacije, izračunala na podlagi podatkov iz točke 3.5 registracijske dokumentacije.

85 Prvič, ugotoviti je treba, da s trditvami tožečih strank ni mogoče dokazati očitne napačnosti preudarka Komisije, da tudi če 70 % skupne količine nPB, navedene v točki 3.2 registracijske dokumentacije, ne spada na področje avtorizacije in na to področje spada le 30 % količine nPB, kot je to razvidno iz podatkov iz evalvacijske dokumentacije, s tem ni mogoče omajati ocene, dodeljene za količino nPB, ki spada na področje avtorizacije.

86 Drugič, preučiti je treba, ali je Komisija storila očitno napako pri presoji, ker je menila, da z oceno obsega trga za uporabo nPB kot topila, ki sta jo podali tožeči stranki, ni mogoče omajati podatkov iz točke 3.5 registracijske dokumentacije.

87 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je – kot je bilo navedeno zgoraj v točkah od 76 do 82 – z Uredbo št. 1907/2006 pomembna vloga pripisana podatkom, navedenim v registracijski dokumentaciji snovi.

88 Poleg tega je iz sistematike Uredbe št. 1907/2006 razvidno, da so registracijski zavezanci odgovorni za podatke, ki jih navedejo v svoji registracijski dokumentaciji.

89 Drži sicer, da je glede informacij v zvezi s količinami snovi, v členu 22(1)(c) Uredbe št. 1907/2006 zgolj navedeno, da morajo registracijski zavezanci na svojo pobudo in brez nepotrebnega odlašanja svojo registracijo dopolniti s pomembnimi novimi informacijami in jo predložiti ECHA v primeru spremembe letnih ali skupnih količin, ki jih proizvedejo ali uvozijo, ali količin snovi v izdelkih, ki jih uvozijo ali izdelajo, če je posledica tega sprememba količinskega razpona. Ta določba se torej nanaša na razpone skupne količine, določene v Uredbi št. 1907/2006, ki jih je treba navesti ob registraciji snovi (glej točko 64 zgoraj), ne pa na količinski delež, ki spada na področje uporabe avtorizacije (glej točko 65 zgoraj).

90 Vendar mora registracijski zavezanec, kadar v registracijski dokumentaciji navede podatke v zvezi s količinami snovi, tudi če ne gre za podatke, na kakršne se nanaša člen 22(1)(c) Uredbe št. 1907/2006, ampak za količine, ki se nanašajo na različne uporabe snovi – glede na velik pomen, ki ga Uredba št. 1907/2006 pripisuje podatkom iz navedene dokumentacije, in odgovornost registracijskega zavezanca v zvezi z navedenimi podatki – podatke, ki jih je navedel, pravočasno posodobiti, vsaj kadar so ti pomembni za postopke, določene z Uredbo št. 1907/2006.

91 V zvezi s podatki o količinah nPB za različne uporabe, je treba opozoriti, da so podatki iz registracijske dokumentacije – kot je razvidno iz točke 4, prvi odstavek, vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014 – glavni vir informacij za določitev prednostnih snovi, ki jo opravi ECHA, in da se v tem vodniku industriji priporoča, naj navede vse pomembne podatke neposredno v registracijski dokumentaciji.

92 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba ugotoviti, da bi morali tožeči stranki pravočasno posodobiti podatke iz točke 3.5 registracijske dokumentacije, če bi v skladu z razponi, določenimi v točki 5.2 vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014, sprememba navedene količine lahko vplivala na prednostno oceno, dodeljeno za količinsko merilo v smislu člena 58(3)(c) Uredbe št. 1907/2006.

93 V tem okviru je treba tudi ugotoviti, da podatki iz točke 3.5 registracijske dokumentacije niso bili spremenjeni pred sprejetjem izpodbijane uredbe in da tožeči stranki ne navajata nobene trditve, s katero bi bilo mogoče dokazati, da taka sprememba ne bi bila mogoča.

94 Poleg tega je treba ugotoviti, da tožeči stranki med javnim posvetovanjem nista navedli elementov, s katerimi bi bilo mogoče pojasniti neujemanje med podatki, predloženimi med tem posvetovanjem, in podatki, navedenimi v točki 3.5 registracijske dokumentacije. Nasprotno, po navedbah ECHA, ki jih tožeči stranki nista podrobno izpodbijali, se podatki, ki sta jih predložili, niso ujemali s podatki, navedenimi v poročilu o kemijski varnosti, priloženem pripombam, ki sta jih predložili tožeči stranki, saj so bile tam navedene veliko večje količine.

95 V takih okoliščinah Komisiji ni mogoče očitati, da je menila, da z oceno tožečih strank v zvezi z obsegom trga za uporabo nPB kot topila, ki sta jo tožeči stranki predložili med javnim posvetovanjem, ni mogoče omajati podatkov iz točke 3.5 registracijske dokumentacije.

96 Te ugotovitve ni mogoče omajati s trditvijo tožečih strank v zvezi s tem, da je treba ohraniti polni učinek javnega posvetovanja iz člena 58(4) Uredbe št. 1907/2006.

97 Ta določba določa, da ECHA vse zainteresirane strani pozove, da v treh mesecih po objavi priporočila predložijo pripombe, zlasti o uporabah, ki jih je treba izvzeti iz zahtev avtorizacije.

98 Drži sicer, da javno posvetovanje iz člena 58(4) Uredbe št. 1907/2006 vsem zainteresiranim stranem omogoča predložitev pomembnih podatkov. Registracijskim zavezancem torej omogoča predložitev dodatnih informacij v zvezi z uporabami, ki jih je treba izvzeti iz zahteve po pridobitvi avtorizacije. Vendar namen te določbe ni registracijskim zavezancem omogočiti, da med javnim posvetovanjem spremenijo podatke, navedene v registracijski dokumentaciji, ne da bi pojasnili, zakaj teh podatkov niso mogli pravočasno posodobiti niti zakaj obstajajo razlike med temi podatki in informacijami, predloženimi med javnim posvetovanjem.

99 V obravnavani zadevi tožeči stranki poleg tega, da nista pojasnili razlogov, iz katerih podatkov iz registracijske dokumentacije nista mogli pravočasno posodobiti, nista pojasnili niti neujemanja med podatki, predloženimi med javnim posvetovanjem, in tistimi, navedenimi v točki 3.5 registracijske dokumentacije, na eni strani ter med oceno iz njunih pripomb in podatki, navedenimi v poročilu o kemijski varnosti, na drugi strani (glej točko 94 zgoraj).

100 V tem okviru je treba zavrniti trditev tožečih strank, da bi morala Komisija, ker se podatki iz registracijske dokumentacije med seboj niso ujemali, večji pomen pripisati informacijam, ki sta jih predložili med javnim posvetovanjem. Posledica takega pristopa bi bilo namreč ugodnejše obravnavanje registracijskih zavezancev, ki protislovnih podatkov iz registracijske dokumentacije ne popravijo pravočasno.

101 Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba trditve tožečih strank v zvezi z informacijami, ki sta jih predložili med javnim posvetovanjem, zavrniti.

ii) Informacije iz dopisa z dne 10. avgusta 2015

102 Tožeči stranki trdita, da Komisija ni dovolj upoštevala informacij, ki sta jih predložili z dopisom z dne 10. avgusta 2015. V tem dopisu naj bi ponovno navedli trditve, ki sta jih navedli že med javnim posvetovanjem. Prav tako naj bi trdili, da je ECHA uporabila podatke, navedene v točki 3.5 registracijske dokumentacije, čeprav je dvomila o njihovi zanesljivosti.

103 V zvezi s tem je treba v prvi fazi ugotoviti, da je iz dopisa Komisije z dne 18. septembra 2015 razvidno, da je ta pojasnila razloge, iz katerih po njenem mnenju ni mogla uporabiti podatkov, ki sta jih tožeči stranki predložili z dopisom z dne 10. avgusta 2015. V tem okviru je Komisija zlasti pojasnila, da je registracijska dokumentacija glavni vir za določitev prednostnih snovi, da se podatki iz registracijske dokumentacije ne ujemajo s podatki, predloženimi med javnim posvetovanjem, ter da bi morali registracijski zavezanci posodobiti registracijsko dokumentacijo. V takih okoliščinah ni mogoče šteti, da Komisija ni upoštevala informacij iz dopisa z dne 10. avgusta 2015.

104 V drugi fazi in v nasprotju s tem, na kar napeljujeta tožeči stranki, zaradi dejstva, da se je Komisija po prejemu dopisa tožečih strank z dne 10. avgusta 2015 v zvezi z informacijami iz tega dopisa posvetovala z ECHA in da se je odločila ravnati v skladu z mnenjem te agencije, še ni mogoče trditi, da ni opravila lastnih presoj. To še toliko bolj drži, ker je tak pristop del logike Uredbe št. 1907/2006, v kateri je v uvodni izjavi 78 navedeno, da ECHA svetuje, za katere snovi je treba najprej uporabiti postopek avtorizacije, da se zagotovi, da odločitve izražajo potrebe družbe ter znanstvena spoznanja in razvoj. Nič ne nasprotuje temu, da Komisija, kadar se odloči ravnati v skladu z mnenjem ECHA, njegovo vsebino povzame v svojem odgovoru zainteresiranim stranem. Zato v nasprotju s tem, na kar napeljujeta tožeči stranki, obstoj tako povzetega mnenja sam zase ne more utemeljiti dvoma v zvezi z vprašanjem, ali je Komisija opravila lastne presoje.

105 V tretji fazi iz tega, da se Komisija ni strinjala s stališčem tožečih strank in je ravnala v skladu z mnenjem ECHA, ni mogoče zaključiti, da ta institucija ni upoštevala informacij, predloženih z dopisom z dne 10. avgusta 2015.

106 V četrti fazi in ob upoštevanju preudarkov, navedenih zgoraj v točkah od 75 do 101, je treba ugotoviti, da Komisija ni storila očitne napake pri presoji, ker je menila, da je treba uporabiti podatke iz točke 3.5 registracijske dokumentacije.

107 Zato je treba trditve na podlagi dopisa z dne 10. avgusta 2015 zavrniti.

iii) Informacije iz dopisa z dne 4. februarja 2016

108 Tožeči stranki trdita, da Komisija ni dovolj upoštevala informacij, ki sta jih predložili z dopisom z dne 4. februarja 2016. V tem dopisu sta navedli, da sta zbrali podatke o količini nPB, ki spada na področje avtorizacije, pri čemer ti podatki dokazujejo, da je količina manjša od 1000 ton, ter predlagali zaupno predložitev rezultatov svoje preiskave.

109 V zvezi s tem je treba v prvi fazi ugotoviti, da je sicer to, da Komisija na dopis tožečih strank z dne 4. februarja 2016 ni odgovorila, obžalovanja vredno, vendar to še ne pomeni, da informacije iz tega dopisa niso bile upoštevane. Kot je namreč razvidno iz dokumentov, ki jih je predložila Komisija, se je po prejemu tega dopisa z ECHA posvetovala o informacijah iz njega.

110 V drugi fazi iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah 104 in 105, iz tega, da se je Komisija posvetovala z ECHA in da se je odločila ravnati v skladu z njenim mnenjem, ni mogoče zaključiti, da ta institucija ni opravila lastnih presoj, kakor tudi iz tega, da se Komisija ni strinjala s stališčem tožečih strank, ampak je ravnala v skladu z mnenjem ECHA, ni mogoče zaključiti, da ni upoštevala informacij, predloženih v dopisu z dne 4. februarja 2016.

111 V tretji fazi je treba preučiti, ali je Komisija storila očitno napako pri presoji, ker je kljub informacijam, predloženim z dopisom z dne 4. februarja 2016, uporabila podatke, navedene v točki 3.5 registracijske dokumentacije.

112 Na prvem mestu je treba napotiti na preudarke iz točk od 75 do 100 zgoraj in opozoriti, da mora registracijski zavezanec pravočasno posodobiti podatke iz registracijske dokumentacije.

113 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da z Uredbo št. 1907/2006 ni izrecno določena možnost za registracijskega zavezanca, da predloži podatke po javnem posvetovanju iz člena 58(4) Uredbe št. 1907/2006. Torej bi bilo mogoče Komisiji v primeru predložitve informacij po javnem posvetovanju le v izjemnih okoliščinah naložiti, da odstopi od podatkov, ki jih je registracijski zavezanec navedel v registracijski dokumentaciji.

114 Na tretjem mestu je treba ugotoviti, da tožeči stranki ne navajata nobene trditve, s katero bi bilo mogoče dokazati, da nista mogli pravočasno posodobiti podatkov iz registracijske dokumentacije.

115 Na četrtem mestu je treba ugotoviti, da so bile navedbe tožečih strank iz njunega dopisa z dne 4. februarja 2016 dokaj abstraktne in niso vsebovale nobenega elementa, s katerim bi bilo mogoče pojasniti neujemanje med podatki, navedenimi v točki 3.5 registracijske dokumentacije, in podatki iz tega dopisa.

116 V takih okoliščinah Komisiji ni mogoče očitati, da se je oprla na podatke, navedene v točki 3.5 registracijske dokumentacije, ne pa na podatke, ki sta jih tožeči stranki predložili z dopisom z dne 4. februarja 2016.

117 Zato je treba trditve na podlagi dopisa z dne 4. februarja 2016 zavrniti.

iv) Informacije iz dopisa z dne 3. oktobra 2016

118 Tožeči stranki trdita, da Komisija ni dovolj upoštevala informacij, ki sta jih predložili z dopisom z dne 3. oktobra 2016. V tem dopisu sta navedli, da je edini drugi registracijski zavezanec za neintermediatne uporabe ustavil registracijo, da se navedbe preostalih registracijskih zavezancev nanašajo le na intermediatne uporabe, da sta ostali edini registracijski zavezanki, ki morata predložiti informacije o količinah nPB, pomembnih za oceno količinskega merila, ki spada na področje avtorizacije, in da torej razpolagata z informacijami, ki omogočajo ugotovitev, da je količina nPB, ki spada na področje avtorizacije, manjša od 1000 ton na leto.

119 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je iz elementov, ki jih je predložila Komisija, sicer razvidno, da se je ta institucija po prejemu dopisa tožečih strank z dne 3. oktobra 2016 v zvezi s tem posvetovala z ECHA, vendar njene navedbe kažejo na to, da pred prejetjem odgovora ECHA ni poglobljeno preučila vprašanja, ali je mogoče z informacijami iz tega dopisa omajati oceno količine nPB, ki spada na področje uporabe avtorizacije, ki jo je opravila ECHA. Komisija pa je ta odgovor prejela 22. decembra 2016, torej po izdaji mnenja regulativnega odbora (glej točke 16, 18 in 19 zgoraj).

120 Kljub temu je treba v tem okviru v prvi fazi še opozoriti, da v Uredbi št. 1907/2006 ni izrecno določena možnost za registracijskega zavezanca, da podatke predloži po javnem posvetovanju iz člena 58(4) Uredbe št. 1907/2006 (glej točko 113 zgoraj), da mora registracijski zavezanec pravočasno posodobiti podatke iz registracijske dokumentacije (glej točke od 75 do 100 zgoraj) in da tožeči stranki ne navajata nobene trditve, s katero bi bilo mogoče dokazati, da nista mogli pravočasno posodobiti podatkov iz registracijske dokumentacije.

121 V drugi fazi je treba ugotoviti, da so bile navedbe tožečih strank iz njunega dopisa z dne 4. februarja 2016 dokaj abstraktne in niso vsebovale zlasti nobenega elementa, s katerim bi bilo mogoče pojasniti neujemanje med podatki, navedenimi v točki 3.5 registracijske dokumentacije, in podatki iz tega dopisa.

122 V tretji fazi je treba ugotoviti, da je Komisija z dopisom z dne 15. novembra 2016 tožeči stranki pozvala, naj navežeta stik z njo, da bodo določili datum sestanka v novembru, na katerem bodo lahko bolj poglobljeno razpravljali o podatkih, ki sta jih zbrali tožeči stranki. Vendar iz elementov v spisu ni razvidno, da bi tožeči stranki navezali stik s Komisijo zaradi določitve datuma za sestanek v novembru. S Komisijo sta v zvezi s tem navezali stik šele 7. decembra 2016, to je na dan, ko se je sestal regulativni odbor.

123 V takih okoliščinah Komisiji ni mogoče očitati, da se je pri oceni količine nPB, ki spada na področje avtorizacije, oprla na podatke, navedene v točki 3.5 registracijske dokumentacije.

124 Torej tudi če bi bilo treba dejstva, navedena zgoraj v točki 119, opredeliti tako, da je Komisija kršila načelo dobrega upravljanja, taka kršitev ne bi nikakor vplivala na zakonitost izpodbijane uredbe.

125 Iz tega sledi, da je treba trditve v zvezi z dopisom z dne 3. oktobra 2016 zavrniti, zato je treba zavrniti tudi vse trditve tožečih strank v zvezi s tem, da Komisija ni dovolj upoštevala informacij, ki sta jih predložili med javnim posvetovanjem ter s preostalimi dopisi z dne 10. avgusta 2015, 4. februarja 2016 in 3. oktobra 2016.

126 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

2. Prvi del četrtega tožbenega razloga: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj

127 V okviru prvega dela četrtega tožbenega razloga tožeči stranki v bistvu trdita, da je Komisija kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj, ker ni upoštevala upravnih smernic ECHA v zvezi z določitvijo ocene za količinsko merilo v smislu člena 58(3)(c) Uredbe št. 1907/2006.

128 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

129 Na prvem mestu je treba zavrniti trditve, navedene v podporo kršitvi načela varstva legitimnih pričakovanj. V zvezi s tem zadostuje ugotoviti, da Komisije smernice – ki jih pripravi ECHA zaradi priporočila, ki ga mora izdati na podlagi člena 58(3) Uredbe št. 1907/2006 – ne zavezujejo. To priporočilo je bilo namreč zgolj posvetovalno in Komisije ni zavezovalo. Zato je Komisija lahko odstopila od upravnih smernic ECHA v zvezi z navedenim priporočilom, ne da bi s tem kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj.

130 Na drugem mestu, glede trditev tožečih strank, da se je Komisija sama sklicevala na upravne smernice ECHA, je treba ugotoviti, prvič, da je treba – če se Komisija odloči ravnati v skladu s priporočilom ECHA in se je v tem priporočilu ta agencija oprla na metodologijo, ki izhaja iz njenih upravnih smernic – kakršno koli trditev v zvezi s tem, da se preudarki Komisije ne skladajo z upravnimi smernicami ECHA, obravnavati, kot da je njen namen dokazati obstoj napake pri razlogovanju Komisije.

131 Drugič, ugotoviti je treba, da iz izpodbijane uredbe ni mogoče izpeljati, da Komisija ni upoštevala pravila iz točke 5.2 vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014, v skladu s katerim naj se v zvezi z uporabo nPB kot intermediata ne bi upoštevale količine.

132 Tretjič, glede trditev tožečih strank, ki se nanašajo na to, katere podatke se je Komisija odločila uporabiti, je treba ugotoviti, da je v točki 4, prvi odstavek, vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014 navedeno, da so podatki iz registracijske dokumentacije glavni vir informacij za določitev prednostnih snovi. Kot je poleg tega razvidno iz opombe 2, vstavljene k točki 3 navedenega vodnika, so registracijski zavezanci odgovorni za točnost podatkov za registracijo.

133 Čeprav je torej v točki 4, prvi pododstavek, tega vodnika navedeno, da je mogoče kot dodatne vire podatkov uporabiti še druge informacije poleg podatkov iz registracijske dokumentacije, to nikakor ne pomeni, da Komisija v okoliščinah, opisanih zgoraj v točkah od 59 do 125, pri oceni količine te snovi, ki spada na področje avtorizacije, ni smela uporabiti podatkov v zvezi z različnimi uporabami nPB, navedenih v točki 3.5 registracijske dokumentacije.

134 Ob upoštevanju teh elementov ni mogoče šteti, da je bil pristop Komisije v nasprotju z navedbami iz vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014.

135 Glede na zgornje ugotovitve je treba prvi del četrtega tožbenega razloga zavrniti.

B. Preudarki Komisije, ki temeljijo na združitvi nPB in trikloretilena

136 Tožeči stranki navajata tudi trditve, s katerimi izpodbijata preudarke Komisije v zvezi z združitvijo nPB in trikloretilena, to je snovi, ki je bila že vključena v Prilogo XIV. Po eni strani v okviru tretjega tožbenega razloga zlasti trdita, da je Komisija v zvezi s tem kršila obveznost obrazložitve in njuno pravico do obrambe. Po drugi strani v okviru drugega dela četrtega tožbenega razloga zlasti trdita, da preudarki Komisije v zvezi z združevanjem niso v skladu z načelom varstva legitimnih pričakovanj, saj naj Komisija ne bi ravnala v skladu z navedbami iz upravnih smernic ECHA.

1. Tretji tožbeni razlog: zlasti kršitev obveznosti obrazložitve

137 Na prvem mestu tožeči stranki trdita, da Komisija ni izpolnila svoje obveznosti obrazložitve. ECHA naj bi v vodniku za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014 navedla, da je treba, kadar se upoštevajo dejavniki, kot je združevanje snovi, ki niso vključeni v merila, izrecno navedena v členu 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006, jasno navesti razloge, iz katerih bi bilo treba zadevno kandidatno snov obravnavati kot prednostno. Vendar naj preudarek Komisije v zvezi z združitvijo nPB in trikloretilena ne bi bil dovolj obrazložen. Ne bi naj jima omogočal razumevanja razlogov, iz katerih bi bilo nPB mogoče uporabiti za nadomestitev trikloretilena. Komisija naj ne bi predložila nobene ocene dejanskega potenciala za medsebojno zamenljivost nPB in trikloretilena.

138 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

139 V zvezi z obrazložitvijo izpodbijane uredbe ni treba – kot je bilo pojasnjeno zgoraj v točkah od 45 do 55 – upoštevati le razlogov, navedenih v izpodbijani uredbi, ampak tudi tiste, navedene v priporočilu ECHA, na katero se je Komisija oprla, in v dokumentih, na katere je v tem priporočilu napoteno, pa tudi razloge, navedene v okviru korespondence med Komisijo in tožečima strankama.

140 Prvič, v obravnavanem okviru je treba torej upoštevati uvodne izjave 1, 13 in 20 izpodbijane uredbe (glej točko 48 zgoraj) ter priporočilo ECHA, prilogo k njemu in javne dokumente ECHA, na katere je v tej prilogi napoteno (glej točke od 49 do 51 zgoraj).

141 Drugič, v zvezi z referenčnim dokumentom o nPB z dne 1. julija 2015 je treba opozoriti, da je iz njega razvidno, da je nPB po mnenju ECHA – čeprav so z vidika meril iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 druge snovi na seznamu kandidatnih snovi prejele višje

prednostne ocene kot ta kandidatna snov – prednosten zaradi skupne ocene 20/45 in zaradi preudarkov v zvezi z združevanjem. Glede merila združevanja, je ECHA navedla, da je nPB – ob upoštevanju informacij, ki jih je predložila industrija med javnim posvetovanjem v postopku, ki je privedel do vpisa nPB na seznam kandidatnih snovi, na eni strani in javnega posvetovanja v smislu člena 58(4) Uredbe št. 1907/2006, izpeljanega v okviru šestega postopka določanja prednostnih snovi, na drugi strani – mogoče uporabiti kot nadomestek za trikloretilen.

142 Tretjič, v dokumentu z dne 1. julija 2015, ki vsebuje komentarje zainteresiranih strani in napotila na odgovore v zvezi z osnutkom šestega priporočila za vključitev nPB v Prilogo XIV, na katero je napoteno v Prilogi I k priporočilu ECHA in dokumentu z dne 1. julija 2015, so navedeni komentarji zainteresiranih strani, iz katerih je razvidno, da so proizvajalci in distributerji nPB dali na trg kot alternativo trikloretilenu.

143 Četrtič, ECHA je v dokončnih rezultatih (glej točko 10 zgoraj), ki jih je posodobila ob upoštevanju pripomb, prejetih glede osnutka poročila, pojasnila, da je mogoče na podlagi informacij, ki jih je predložil zadevni sektor, nPB uporabiti kot nadomestek za trikloretilen za razmaščevanje s paro in čiščenje površin ter da je trikloretilen že vključen v Prilogo XIV.

144 Petič, Komisija je v dopisu tožečima strankama z dne 18. septembra 2015 ni samo napotila na dejstvo, da je nPB mogoče uporabiti kot nadomestek za trikloretilen za razmaščevanje s paro in čiščenje površin, ampak je tudi navedla, da so bile v zvezi s trikloretilenom že predložene vloge za avtorizacijo za uporabe, podobne tistim, za katere bi se lahko uporabil nPB. V tem dopisu je Komisija še navedla, da je mogoče s preudarki glede združevanja utemeljiti prednostno obravnavo snovi, tudi če je skupna ocena, ki jo doseže na podlagi meril, izrecno navedenih v členu 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006, zelo nizka. V prilogi k temu dopisu je Komisija zlasti pojasnila, da „bi lahko ECHA, tudi če bi nPB prejel precej nižjo skupno prednostno oceno, to snov priporočila na podlagi preudarkov, povezanih z združevanjem“.

145 V nasprotju z navedbami tožečih strank so elementi, navedeni zgoraj v točkah od 139 do 144, zadostovali za to, da bi lahko tožeči stranki pred sodišči Unije izpodbijali vključitev nPB v Prilogo XIV, če sta menili, da je bila pri tem storjena napaka. Zlasti če sta menili, da nPB ni mogoče obravnavati kot alternativo trikloretilenu za razmaščevanje s paro in čiščenje površin, so razlogi, navedeni v teh točkah, zadostovali za to, da bi jih lahko izpodbijali.

146 Zato je treba zavrniti trditve v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve.

147 Na drugem mestu tožeči stranki trdita, da nista imeli na voljo dovolj informacij, da bi lahko uresničevali svoje pravice do sodelovanja, določene z Uredbo št. 1907/2006, v postopku, ki je privedel do sprejetja izpodbijane uredbe, in učinkovito uveljavljali svoje interese.

148 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditev tožečih strank.

149 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je iz točke 2, sedmi odstavek, in točke 6 vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014 razvidno, da je potencialna medsebojna zamenljivost zadevnih snovi z drugimi snovmi, že vključenimi v Prilogo XIV ali že priporočenimi za tako vključitev, še en vidik, ki ga je treba upoštevati. Ta navedba in navedbe, ki izhajajo iz dokumentov, na katere je bilo napoteno zgoraj v točkah od 141 do 144, so tožečima strankama omogočile učinkovito uresničevanje njunih pravic.

150 Zato je treba tudi to trditev zavrniti.

151 Na tretjem mestu tožeči stranki trdita, da se Komisija ne bi smela opreti na preudarke v zvezi z združitvijo nPB in trikloretilena. Njene ugotovitve glede alternativnosti teh snovi naj bi bile popolnoma špekulativne in hipotetične. Iz njih naj ne bi bilo razvidno, da je Komisija ta vidik preučila

ali preverila. Poleg tega bi se morala po njunem mnenju prodaja nPB, če bi se ta snov dejansko obravnavala kot izvedljiva alternativa trikloretilenu, leta 2016, odkar za trikloretilen velja zahteva avtorizacije, začeti povečevati. Vendar naj bi se povpraševanje po nPB zmanjšalo. Poleg tega sta tožeči stranki v ustnih navedbah trdili, da je v Sklepu Komisije C(2018) 5057 final z dne 10. avgusta 2018 o avtorizaciji trikloretilena za nekatere uporabe izrecno navedeno, da v zvezi z uporabo te snovi pri čiščenju industrijskih delov z razmaščevanjem s paro ni na voljo nobene ustrezne alternativne snovi ali tehnologije, ki bi bila tehnično in ekonomsko izvedljiva.

152 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

153 Uvodoma je treba ugotoviti, da tožeči stranki teh trditev ne navajata v podporo kršitvi obveznosti obrazložitve, ki je bistvena procesna zahteva (glej točko 47 zgoraj), ampak se te trditve nanašajo na utemeljenost preudarkov Komisije.

154 Prvič, tožeči stranki trdita, da so preudarki Komisije v zvezi z možnostjo nadomestitve trikloretilena z nPB popolnoma špekulativni in hipotetični.

155 To trditev je treba zavrniti.

156 V tem okviru je treba opozoriti, da se – kot je razvidno iz uvodne izjave 77 Uredbe št. 1907/2006 – število snovi, hkrati vključenih v Prilogo XIV, omeji zaradi izvedljivosti in uporabnosti tako za fizične ali pravne osebe, ki morajo pripraviti dokumentacijo za vlogo in sprejeti ustrezne ukrepe za obvladovanje tveganj, kot za organe, ki morajo obravnavati vloge za avtorizacijo.

157 Torej v fazi, ko Komisija odloči, da je treba kandidatno snov vključiti v Prilogo XIV zaradi združitve s snovjo, ki je v to prilogo že vključena, tej instituciji ni treba pravno zadostno dokazati, da se je taka zamenjava že zgodila ali da se bo nujno zgodila. Zadostuje že to, da dokaže obstoj potencialne zamenljivosti.

158 Drugič, glede vprašanja, ali je Komisija upravičeno menila, da obstaja takšna potencialna zamenljivost, je treba opozoriti, da to vprašanje vključuje presojo zelo zapletenih znanstvenih in tehničnih dejstev, glede katerih ima Komisija široko diskrecijsko pravico. V skladu s sodno prakso je nadzor Splošnega sodišča v zvezi s tem omejen. Zato je treba preučiti, ali je mogoče s trditvami tožečih strank dokazati, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, zlorabila pooblastila ali očitno prekoračila meje svoje diskrecijske pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 21. julija 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, točka 60 in navedena sodna praksa).

159 Kot je razvidno iz referenčnega dokumenta o nPB z dne 1. julija 2015, so preudarki v zvezi z združitvijo te snovi s trikloretilenom temeljili na informacijah, ki jih je predložila industrija, v skladu s katerimi je mogoče nPB uporabiti kot alternativo trikloretilenu za razmaščevanje s paro in čiščenje površin. V tem okviru je treba opozoriti, da je po eni strani iz dokumenta z dne 1. julija 2015, ki vsebuje komentarje zainteresiranih strani in napotila na odgovore v zvezi z osnutkom šestega priporočila za vključitev nPB v Prilogo XIV, razvidno, da so nekateri udeleženci na trgu načrtovali uporabo nPB kot nadomestka za trikloretilen. Po drugi strani je iz dokumenta z dne 19. novembra 2011, ki vsebuje komentarje o predlogu identifikacije nPB kot snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, in odgovore na te komentarje, razvidno, da se nPB, kot so navedli nekateri udeleženci na trgu, že leta uporablja kot neposredna alternativa trikloretilenu za razmaščevanje s paro in čiščenje površin.

160 Ob upoštevanju teh elementov ni mogoče šteti, da ugotovitev Komisije, da obstaja potencialna zamenljivost trikloretilena in nPB za razmaščevanje s paro in čiščenje površin, ni verodostojna.

161 Druge trditve tožečih strank te ugotovitve ne izpodbijejo.

162 Po eni strani zgolj z dejstvom, da se prodaja nPB, odkar se za trikloretilen uporablja sistem avtorizacije, torej od 21. aprila 2016, ni povečala, ni mogoče dokazati očitne napake Komisije pri presoji v zvezi z merilom združevanja. Zlasti ni mogoče izključiti možnosti, da je nepovečanje prodaje posledica dejstva, da je bil nPB z odločbo ECHA z dne 19. decembra 2012 identificiran kot kandidatna snov, ki bo morda vpisana v Prilogo XIV.

163 Po drugi strani v nasprotju s trditvami tožečih strank z dejstvom, da je v Sklepu Komisije z dne 10. avgusta 2018 o avtorizaciji trikloretilena za nekatere uporabe navedeno, da v zvezi z uporabo te snovi pri čiščenju industrijskih delov z razmaščevanjem s paro ni na voljo nobene ustrezne alternativne snovi ali tehnologije, ki bi bila tehnično in ekonomsko izvedljiva (glej točko 28 zgoraj), ni mogoče dokazati obstoja očitne napake pri presoji, ki bi vplivala na ugotovitve Komisije, na katerih temelji izpodbijana uredba.

164 Kolikor se tožeči stranki sklicujeta zgolj na obstoj Sklepa Komisije z dne 10. avgusta 2018 o avtorizaciji trikloretilena za nekatere uporabe, je dovolj opozoriti, da je bila izpodbijana uredba sprejeta pred tem sklepom in da je treba o zakonitosti akta Komisije presojati ob upoštevanju informacij, s katerimi je lahko razpolagala ob njegovem sprejetju (glej v tem smislu sodbo z dne 10. julija 1986, Belgija/Komisija, 234/84, EU:C:1986:302, točka 16).

165 Vsekakor je glede trditev tožečih strank – ki se nanašajo na neujemanje med preudarki, na katerih temelji izpodbijana uredba, na eni strani in preudarki, na katerih temelji Sklep Komisije z dne 10. avgusta 2018 o avtorizaciji trikloretilena za nekatere uporabe, na drugi strani – treba ugotoviti, da je bil ta sklep sprejet na podlagi člena 60(4) Uredbe št. 1907/2006. Ena od zahtev iz te določbe je, da niso na voljo „ustrezne“ alternativne snovi ali tehnologije. Torej iz tega sklepa ni mogoče izpeljati, da če nPB ne bi bil vključen v Prilogo XIV, s tehničnega ali ekonomskega vidika ne bi obstajala potencialna zamenljivost trikloretilena z nPB. Razlog, iz katerega Komisija nPB ni identificirala kot ustrezno alternativo trikloretilenu, je lahko tudi to, da je menila, da ne gre za ustrezno alternativo, saj je to snov, ki je bila v času sprejetja zadevnega sklepa vpisana v Prilogi XIV.

166 Poleg tega je treba ugotoviti, da je bil Sklep Komisije o avtorizaciji trikloretilena za nekatere uporabe sprejet več kot leto dni po sprejetju izpodbijane uredbe, in sicer po postopku avtorizacije, kakršen je določen v naslovu VII, poglavje 2, Uredbe št. 1907/2006. Kot je navedeno v členu 62(4)(e) te uredbe, mora vloga za avtorizacijo vsebovati zlasti analizo alternativ, ob upoštevanju z njimi povezanih tveganj ter tehnične in ekonomske izvedljivosti nadomestitve, skupaj z informacijami o ustreznih raziskovalnih in razvojnih dejavnostih vlagatelja, če je to potrebno. Poleg tega mora Komisija, kadar je dovoljenje izdano v skladu s členom 60(4) Uredbe št. 1907/2006, zlasti preučiti, ali niso na voljo ustrezne alternativne snovi ali tehnologije. Kot izhaja iz člena 60(5) te uredbe, mora Komisija pri preučevanju tega vprašanja upoštevati vse ustrezne vidike.

167 Čeprav se v okviru postopka, ki privede do sprejetja odločitve o avtorizaciji na podlagi člena 60(4) Uredbe št. 1907/2006, od Komisije zahteva, da opravi oceno razpoložljivosti ustreznih alternativnih snovi ali tehnologij, pri čemer mora upoštevati vse pomembne vidike, pa se to v okviru postopka, ki privede do vključitve snovi v Prilogo XIV, ne zahteva (glej točki 156 in 157 zgoraj). Poleg tega ima Komisija v okviru postopka avtorizacije na voljo posebne informacije v zvezi s tem, zlasti tiste, ki ji jih je predložil predlagatelj avtorizacije, za katere ni nujno, da jih ima tudi v okviru postopka, ki privede do vključitve snovi v navedeno prilogo.

168 Ob upoštevanju teh ugotovitev zgolj z dejstvom, da je v Sklepu Komisije z dne 10. avgusta 2018 navedeno, da v zvezi z uporabo te snovi pri čiščenju industrijskih delov z razmaščevanjem s paro ni na voljo nobene ustrezne alternativne snovi ali tehnologije, ki bi bila tehnično in ekonomsko izvedljiva, ni mogoče dokazati obstoja očitne napake pri presoji, ki bi vplivala na ugotovitve Komisije, na katerih temelji izpodbijana uredba.

169 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba zavrniti tudi trditve, s katerimi se izpodbija utemeljenost preudarkov Komisije v zvezi z združitvijo nPB in trikloretilena, in zato tudi vse trditve, navedene v okviru tretjega tožbenega razloga.

170 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

2. Drugi del četrtega tožbenega razloga: trditev, da se preudarki Komisije v zvezi z združevanjem ne skladajo z načelom varstva legitimnih pričakovanj

171 V okviru drugega dela četrtega tožbenega razloga tožeči stranki trdita, da je Komisija kršila načelo varstva legitimnih pričakovanj, ker ni upoštevala upravnih smernic ECHA o določanju prednostnih kandidatnih snovi. Komisija naj bi bila pri analizi priporočil ECHA zavezana upoštevati te smernice. Prejeli naj bi natančna zagotovila glede tega, da bo ECHA v okviru priporočila uporabila preudarke v zvezi z združevanjem snovi, kot so bili opisani v vodniku o splošnem pristopu z dne 28. maja 2010. V skladu s tem vodnikom naj bi se preudarki, povezani z združevanjem snovi, ki naj bi se upoštevali pri opredelitvi skupne prednosti snovi, nanašali na drugo obliko zadevne snovi. Vendar, najprej, naj nPB ne bi bilo mogoče identificirati kot drugo obliko trikloretilena. Šlo naj bi za zelo različni snovi, ki naj s kemijskega vidika ne bi bili v ničemer podobni. Dalje, niti ECHA niti Komisija naj ne bi opravili resnične analize medsebojne zamenljivosti. Nazadnje, količine nPB naj se po vključitvi trikloretilena v Prilogo XIV ne bi resnično povečale.

172 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

173 Na prvem mestu je treba opozoriti, da so trditve v podporo kršitvi načela varstva legitimnih pričakovanj brez podlage, saj Komisije smernice, ki jih pripravi ECHA, ne zavezujejo (glej točko 129 zgoraj).

174 Na drugem mestu, glede trditev tožečih strank, ki se nanašajo na obstoj napake v razlogovanju Komisije, ki se je odločila ravnati v skladu s priporočilom ECHA (glej točko 130 zgoraj), je treba ugotoviti, da tožeči stranki v tem okviru zgolj trdita, da se preudarki Komisije ne skladajo s smernicami ECHA, ki izhajajo iz vodnika o splošnem pristopu z dne 28. maja 2010, čeprav naj bi Komisija v dopisu z dne 18. septembra 2015 napotila na ta vodnik. Vendar je treba ugotoviti, da Komisija v tem dopisu ni napotila na vodnik o splošnem pristopu z dne 28. maja 2010, ampak na vodnik za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014. Poleg tega je treba zavrniti tudi trditev tožečih strank v zvezi s tem, da je v opombi št. 3 priloge k temu dopisu in v referenčnem dokumentu o nPB z dne 1. julija 2015 napoteno na vodnik o splošnem pristopu z dne 28. maja 2010. V zvezi s tem zadostuje ugotoviti, da hiperpovezave, ki so vključene v te dokumente in na katere napotujeta tožeči stranki, trenutno ne privedejo do vodnika o splošnem pristopu z dne 28. maja 2010, ampak do vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014, ne da bi tožeči stranki navedli kakršno koli trditev, katere namen bi bil dokazati, da je bil predmet teh hiperpovezav spremenjen. Torej trditev tožečih strank temelji na napačni premisi, da sta se Komisija in ECHA oprli na vodnik o splošnem pristopu z dne 28. maja 2010. V tem okviru je treba še ugotoviti, da v skladu z vodnikom za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014 preudarki glede združevanja niso omejeni na različne oblike iste snovi, ampak se lahko z njimi upošteva tudi potencialna medsebojna zamenljivost.

175 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba zavrniti trditve, v skladu s katerimi naj Komisija ne bi upoštevala upravnih smernic ECHA.

176 Na tretjem mestu, kolikor je namen trditev tožečih strank, povzetih zgoraj v točki 171, dokazati, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve ali da so bili njeni preudarki v zvezi z združitvijo nPB in trikloretilena očitno napačni, jih je treba zavrniti z napotilom na preudarke iz točk od 137 do 169 zgoraj.

177 Na četrtem mestu, ob upoštevanju navedb iz vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014 – v nasprotju s trditvami tožečih strank – ni mogoče šteti, da ti nista imeli na voljo dovolj informacij, da bi lahko uresničevali svoje pravice do sodelovanja, določene z Uredbo št. 1907/2006, v postopku, ki je privedel do sprejetja izpodbijane uredbe, in učinkovito uveljavljali svoje interese.

178 Glede na zgornje ugotovitve je treba drugi del četrtega tožbenega razloga zavrniti.

C. Šesti tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije

179 Tožeči stranki trdita, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

180 Uvodoma je treba opozoriti, da je v skladu z načelom enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije prepovedano primerljive položaje obravnavati različno ali različne položaje enako, razen če ni taka razlika v obravnavanju objektivno utemeljena (sodba z dne 28. junija 1990, Hoche, C-174/89, EU:C:1990:270, točka 25).

181 Značilnosti različnih položajev in njihovo primerljivost je treba opredeliti in presojati zlasti ob upoštevanju predmeta in namena akta Unije, s katerim je uvedeno zadevno razlikovanje. V tem okviru je treba poleg tega upoštevati načela in cilje področja, iz katerega izhaja zadevni akt (sodba z dne 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine in drugi, C-127/07, EU:C:2008:728, točka 26).

182 Različno obravnavanje je utemeljeno, kadar temelji na objektivnem in razumnem merilu, to pomeni, kadar je povezano z zakonito dopustnim ciljem, ki ga zadevna zakonodaja želi doseči, in je ta različnost sorazmerna s ciljem, ki se z zadevnim obravnavanjem želi doseči (sodba z dne 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine in drugi, C-127/07, EU:C:2008:728, točka 47).

183 Na prvem mestu tožeči stranki trdita, da so v okviru šestega postopka določanja prednostnih snovi oranžni svinčev oksid, svinčev monoksid, pentasvinčev tetraoksid sulfat in tetrasvinčev trioksid sulfat prejeli višje skupne ocene kot nPB za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006. Vendar naj v nasprotju z nPB te snovi ne bi bile vključene v Prilogo XIV, kar naj bi pomenilo kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

184 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

185 Prvič, v zvezi s tem je treba opozoriti, da se je Komisija v izpodbijani uredbi oprla na priporočilo ECHA in torej na ugotovitve te agencije na podlagi šestega postopka določanja prednostnih snovi.

186 Drugič, ugotoviti je treba, da je iz člena 58(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1907/2006 sicer res razvidno, da mora ECHA pri določitvi prednostnega vrstnega reda kandidatnih snovi upoštevati tri merila, in sicer, prvič, obstojnost zadevnih snovi, njihovo kopičenje v organizmih in njihovo strupenost ter njihovo zelo veliko obstojnost in zelo lahko kopičenje v organizmih (točka (a)), drugič, njihovo široko razširjeno uporabo (točka (b)), in tretjič, velike proizvedene količine (točka (c)).

187 Vendar je iz člena 58(3) Uredbe št. 1907/2006 hkrati tudi razvidno, da merila, navedena zgoraj v točki 186, niso edina merila, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru. Kot namreč po eni strani izhaja iz uporabe besede „običajno“ v prvem pododstavku tega odstavka, tri izrecno navedena merila ne pomenijo izčrpnega seznama vseh meril, ki jih je mogoče upoštevati. Kot po drugi strani izhaja iz drugega pododstavka, prvi stavek, navedenega odstavka, je treba v tem okviru upoštevati tudi zmogljivosti ECHA za obravnavanje vlog v predvidenem roku.

188 Tretjič, opozoriti je treba, da ima Komisija široko diskrecijsko pravico glede meril, ki jih upošteva v okviru določanja prednosti različnih kandidatnih snovi (glej točko 158 zgoraj). Vendar ni mogoče šteti, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, ker je upoštevala merilo združitve nPB in trikloretilena. Nasprotno, ugotoviti je treba, da je namen tega merila, s katerim se upošteva potencialna medsebojna zamenljivost kandidatne snovi z drugimi kandidatnimi snovmi ali snovmi, ki so že vključene v Prilogo XIV, upoštevanje načel in uresničitev ciljev, postavljenih z Uredbo št. 1907/2006. Njegov namen je namreč preprečiti, da bi se lahko kandidatne snovi za vključitev ali snovi, ki so že vključene v navedeno prilogo, vsaj začasno nadomestile z drugimi snovmi, prav tako identificiranimi kot snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost. Torej se nanaša na enega od ciljev zahteve avtorizacije, in sicer cilj postopne nadomestitve snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, z ustreznimi alternativnimi snovmi ali tehnologijami (člen 55 Uredbe št. 1907/2006).

189 Zato s trditvijo tožečih strank v zvezi s tem, da so oranžni svinčev oksid, svinčev monoksid, pentasvinčev tetraoksid sulfat in tetrasvinčev trioksid sulfat prejeli višje skupne ocene kot nPB za merila, izrecno navedena v členu 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006, ni mogoče dokazati, da Komisija ni upoštevala načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

190 Četrtič, kolikor tožeči stranki v okviru šestega tožbenega razloga navajata trditve, katerih namen je izpodbijati preudarke, na podlagi katerih je Komisija menila, da je trikloretilen potencialno mogoče nadomestiti z nPB, jih je treba zavrniti z napotitvijo na preudarke iz točk od 136 do 169 zgoraj.

191 Petič, preučiti je treba trditev tožečih strank, da je Komisija merilu združevanja pripisala preveč pomena v primerjavi z merili, izrecno navedenimi v členu 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006.

192 Uvodoma je treba ugotoviti, da je Komisija v dopisu z dne 18. septembra 2015 navedla, da bi bilo mogoče nPB na podlagi merila združevanja obravnavati kot prednostno kandidatno snov za vključitev v Prilogo XIV, tudi če bi bila skupna prednostna ocena za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), navedene uredbe zelo nizka. Ta preudarek Komisije se ni nanašal zgolj na predpostavko skupne ocene 20/45, ampak tudi na tisto, po kateri bi nPB dosegel skupno prednostno oceno samo 17/45. Po eni strani je treba namreč ugotoviti, da se je Komisija v navedenem dopisu najprej izrekla o trditvah, s katerimi sta želeli tožeči stranki dokazati, da bi moral nPB dobiti oceno 17/45, ne pa 20/45, in je svoje preudarke v zvezi z združevanjem začela s prislovno besedno zvezo „poleg tega“ (furthermore), iz česar je mogoče izpeljati, da gre za preudarek, ki velja ne glede na to, ali bi moral nPB dobiti oceno17/45 ali 20/45. Po drugi strani je treba ugotoviti, da napotilo Komisije na „zelo nizko oceno“ vključuje oceno 17/45 in celo nekatere še nižje ocene. V zvezi s tem je treba navesti, da so bile v okviru šestega postopka določanja prednostnih snovi v Prilogo XIV vključene nekatere kandidatne snovi, ki so dosegle oceno zgolj 1/45, in sicer iz razlogov, povezanih z združevanjem, na primer ftalati, navedeni v dokončnih rezultatih ECHA (glej točko 10 zgoraj).

193 Glede trditev tožečih strank, je treba ugotoviti, da ti zgolj trdita, da so tudi za druge snovi, kakršne so oranžni svinčev oksid, svinčev monoksid, pentasvinčev tetraoksid sulfat in tetrasvinčev trioksid sulfat, obstajali preudarki glede združevanja.

194 Vendar je po eni strani iz dokončnih rezultatov ECHA (glej točko 10 zgoraj), ki so bili posodobljeni ob upoštevanju pripomb, prejetih glede osnutka priporočila, razvidno, da se je v zvezi z oranžnim svinčevim oksidom, svinčevim monoksidom, pentasvinčevim tetraoksid sulfatom in tetrasvinčevim trioksid sulfatom zdel obstoj potencialne zamenljivosti teh snovi z drugimi kandidatnimi snovmi ali drugimi snovmi, že vključenimi v Prilogo XIV, manj očiten.

195 Po drugi strani – kot je navedla Komisija, ne da bi tožeči stranki to izpodbijali – so uporabe nPB omejene, predvidena delovna obremenitev na podlagi ocenjenega obsega vlog za avtorizacijo pa torej manjša za nPB kot za primerljive snovi, ki niso bile vključene v Prilogo XIV in katerih uporabe so raznovrstnejše.

196 Poleg tega ni mogoče šteti, da pristop Komisije ni bil dosleden, saj je v Prilogo XIV vključila kandidatne snovi, ki so za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1907/2006 dosegle skupne prednostne ocene, precej nižje od 17/45.

197 V takih okoliščinah ni mogoče šteti, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, ker je odločila, da se v Prilogo XIV vključi nPB, ne pa tudi oranžni svinčev oksid, svinčev monoksid, pentasvinčev tetraoksid sulfat in tetrasvinčev trioksid sulfat, ki so dosegli višje prednostne ocene kot nPB. To velja ne glede na to, ali bi moral nPB za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 dobiti prednostno oceno 20/45 ali 17/45.

198 Na drugem mestu tožeči stranki trdita, da bi nPB, če bi za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 prejel skupno prednostno oceno 17/45, dosegel enako skupno oceno kot snov antimonsko-svinčeno rumena. Torej naj bi se nPB, ki je bil vključen v Prilogo XIV, in snov antimonsko-svinčeno rumena, ki ni bila vključena v navedeno prilogo, obravnavala različno, čeprav naj bi bila v primerljivem položaju.

199 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

200 Prvič, v zvezi s tem je treba ugotoviti, da so preudarki v zvezi z merilom združevanja sicer res vključeni tako v referenčni dokument o nPB z dne 1. julija 2015 kot tudi v referenčni dokument o snovi antimonsko-svinčeno rumena z dne 1. julija 2015.

201 Kot pa je bilo navedeno zgoraj v točkah od 153 do 160, je treba v zvezi z nPB kljub temu ugotoviti, da je imela Komisija na voljo informacije, ki kažejo na to, da je mogoče to snov uporabiti kot nadomestek za trikloretilen za razmaščevanje s paro in čiščenje površin. Tako je v referenčnem dokumentu o nPB z dne 1. julija 2015 navedeno, da je mogoče glede na pripombe, predložene med javnim posvetovanjem, to snov uporabiti kot nadomestek za trikloretilen za nekatere od njegovih uporab. Nasprotno pa je bilo v referenčnem dokumentu o snovi antimonsko-svinčeno rumena z dne 1. julija 2015 navedeno, da se zdi na podlagi razpoložljivih informacij medsebojna zamenljivost te snovi z eno od preostalih kandidatnih snovi malo verjetna zaradi razlik v njihovih fizikalno-kemijskih lastnostih.

202 Kolikor tožeči stranki poleg tega v okviru šestega tožbenega razloga navajata trditve, katerih namen je izpodbijati preudarke, na podlagi katerih je Komisija menila, da je trikloretilen potencialno mogoče nadomestiti z nPB, jih je treba zavrniti z napotitvijo na preudarke iz točk od 136 do 178 zgoraj.

203 Zato s trditvami tožečih strank – tudi ob predpostavki, da bi morala nPB in snov antimonsko-svinčeno rumena za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1907/2006 prejeti enako skupno prednostno oceno, torej 17/45 – ni mogoče dokazati, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, ker je nPB vključila v Prilogo XIV, snovi antimonsko-svinčeno rumena pa ne.

204 Drugič, vsekakor je treba opozoriti, da je bilo treba v skladu s priporočilom ECHA, na katero se je oprla Komisija, nPB za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 dodeliti skupno prednostno oceno 20/45. Kot je bilo pojasnjeno zgoraj v točkah od 41 do 135, s trditvami tožečih strank ni mogoče omajati te ugotovitve. Torej je različno obravnavanje nPB in snovi antimonsko-svinčeno rumena utemeljeno tudi z njunima različnima skupnima prednostnima ocenama.

205 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba šesti tožbeni razlog zavrniti.

D. Tretji del četrtega tožbenega razloga: trditev, da tožeči stranki glede na prednostno oceno, dodeljeno nPB, nista mogli pričakovati, da bo ta snov obravnavana kot prednostna

206 V okviru tretjega dela četrtega tožbenega razloga tožeči stranki trdita, da glede na skupno prednostno oceno 20/45 za merila iz člena 58(3), prvi odstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006, ki jo je nPB prejel, ali oceno 17/45, ki bi jo moral prejeti, ob upoštevanju upravnih smernic ECHA nista mogli pričakovati, da bo ta snov vključena v Prilogo XIV. Celo ocena 20/45 naj bi bila nižja od ocen, dodeljenih večini snovi, preučevanih v okviru šestega postopka določanja prednostnih snovi. Snovi, ki so prejele oceno 23/45 ali 28/45, naj ne bi bile priporočene za vključitev, ker naj bi bile druge snovi višje na prednostni lestvici. Poleg tega naj snovi, ki je dosegla oceno 17/45 – torej oceno, ki bi jo po mnenju tožečih strank moral doseči nPB, če Komisija ne bi storila napake pri presoji merila v zvezi s količino – ECHA ne bi smela priporočiti niti je Komisija ne bi smela vključiti v navedeno prilogo.

207 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

208 Na prvem mestu, kolikor tožeči stranki svoje trditve navajata v podporo kršitvi načela varstva legitimnih pričakovanj, je treba z napotilom na preudarke iz točke 129 zgoraj opozoriti, da Komisije ne zavezujejo niti upravne smernice ECHA niti priporočila te agencije, zato je treba v obravnavani zadevi kakršno koli kršitev varstva legitimnih pričakovanj izključiti.

209 Na drugem mestu, kolikor tožeči stranki trdita, da se je Komisija sama sklicevala na upravne smernice ECHA, je treba opozoriti, prvič, da je treba – če se Komisija odloči ravnati v skladu s priporočilom ECHA in se je v tem priporočilu ta agencija oprla na metodologijo, ki izhaja iz njenih upravnih smernic – trditve v zvezi s tem, da preudarki Komisije niso v skladu z upravnimi smernicami ECHA, obravnavati, kot da je njihov namen dokazati obstoj napake pri razlogovanju Komisije (glej točko 130 zgoraj).

210 Drugič, v nasprotju s tem, na kar napeljujeta tožeči stranki, je treba ugotoviti, da iz vodnika za določanje prednostnih snovi z dne 10. februarja 2014 ni mogoče izpeljati, da je za odločitev o vključitvi kandidatne snovi v Prilogo XIV odločilna le prednostna ocena za merila iz člena 58(3), prvi odstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 ali da drugih meril, kakršno je merilo združevanja, v tem okviru ni mogoče upoštevati. Nasprotno, v točki 6 tega vodnika je jasno navedeno, da se za določitev prednostnega vrstnega reda kandidatnih snovi lahko upošteva tudi merilo združevanja z drugimi kandidatnimi snovi ali snovmi, že vključenimi v Prilogo XIV.

211 Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba zavrniti tudi tretji del četrtega tožbenega razloga, s tem pa je treba četrti tožbeni razlog tudi v celoti zavrniti, in sicer ne glede na to, ali bi moral nPB za merila iz člena 58(3), prvi odstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 prejeti skupno prednostno oceno 20/45, kot je ugotovila Komisija, ali 17/45, kot trdita tožeči stranki.

E. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 55 Uredbe št. 1907/2006, kršitev cilja konkurenčnosti in kršitev pravice tožečih strank do svobodnega poslovanja in trgovanja, ter peti tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

212 Tožeči stranki v okviru drugega tožbenega razloga trdita, da izpodbijana uredba ni v skladu s členom 55 Uredbe št. 1907/2006, je v nasprotju s ciljem konkurenčnosti, ki se uresničuje s to uredbo, in da posega v njuno pravico do svobodnega trgovanja. V okviru petega tožbenega razloga trdita, da izpodbijana uredba ni v skladu z načelom sorazmernosti.

213 V prvi fazi bodo preučene trditve tožečih strank v zvezi s tem, da izpodbijana uredba ni v skladu niti s členom 55 Uredbe št. 1907/2006 niti s ciljem konkurenčnosti iz te uredbe. V drugi fazi bodo preučene trditve tožečih strank v podporo kršitvi njune pravice do svobodnega trgovanja in načela sorazmernosti.

1. Kršitev člena 55 Uredbe št. 1907/2006 in kršitev cilja konkurenčnosti iz te uredbe

214 V okviru drugega tožbenega razloga tožeči stranki trdita, da izpodbijana uredba ni v skladu s členom 55 Uredbe št. 1907/2006, ker naj ne bi zagotavljala dobrega delovanja notranjega trga.

215 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

216 V zvezi s tem je treba na prvem mestu opozoriti, da je v skladu s členom 1(1) Uredbe št. 1907/2006 njen namen zagotoviti visoko raven zaščite zdravja ljudi in okolja, vključno s spodbujanjem alternativnih rešitev za oceno nevarnosti snovi, ter prosti pretok snovi na notranjem trgu ob pospeševanju konkurenčnosti in inovacij.

217 Člen 55 Uredbe št. 1907/2006, naslovljen „Namen avtorizacije in obravnava nadomestitve“, določa:

„Namen tega naslova je, da se zagotovi dobro delovanje notranjega trga ter hkrati, da se tveganja, izhajajoča iz snovi, ki so vzrok za veliko zaskrbljenost, ustrezno nadzirajo in da se te snovi postopno zamenjajo z ustreznimi alternativnimi snovmi ali tehnologijami, kjer so te ekonomsko in tehnično izvedljive. Vsi proizvajalci, uvozniki in nadaljnji uporabniki, ki prosijo za avtorizacijo, v ta namen preučijo, ali so na voljo druge alternative, ocenijo njihovo tveganje in ali je nadomestitev tehnično in ekonomsko izvedljiva.“

218 Iz teh določb ni mogoče izpeljati, da bi bil vpis kandidatnih snovi, ki jih je treba obravnavati kot prednostne, v Prilogo XIV v nasprotju z določbami Uredbe št. 1907/2006 ali cilji, ki se z njo uresničujejo.

219 Na drugem mestu je treba ugotoviti – kot tožeči stranki izrecno navajata v svojih pisnih vlogah – da je razlog za to, da po njunem mnenju vključitev nPB v Prilogo XIV ni v skladu niti s členom 55 Uredbe št. 1907/2006 niti s ciljem konkurenčnosti iz te uredbe, ta, da se, kot menita, nPB ne bi smel obravnavati kot prednostna kandidatna snov.

220 Prvič, v tem okviru tožeči stranki napotujeta na svoje trditve v zvezi s preudarki Komisije glede združitve nPB in trikloretilena. Te trditve so že bile preučene in zavrnjene zgoraj v točkah od 136 do 178.

221 Drugič, tožeči stranki trdita, da nPB za merila iz člena 58(3), prvi pododstavek, od (a) do (c), Uredbe št. 1907/2006 ne bi smel prejeti skupne prednostne ocene 20/45, ampak zgolj 17/45. V zvezi s tem je treba po eni strani opozoriti – kot je bilo že navedeno zgoraj v točkah od 41 do 135 – da s trditvami tožečih strank ni mogoče omajati ugotovitve Komisije, da bi morala po metodologiji, ki jo uporablja ECHA, skupna ocena za nPB znašati 20/45. Po drugi strani in vsekakor – kot je bilo navedeno zgoraj v točkah od 179 do 211 – s trditvami tožečih strank, tudi če bi moral nPB dobiti oceno samo 17/45, ni mogoče dokazati, da so preudarki, na katere se je oprla Komisija pri odločitvi o vključitvi nPB v Prilogo XIV, očitno napačni.

222 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba zavrniti trditve tožečih strank v podporo kršitvi člena 55 Uredbe št. 1907/2006 in cilja konkurenčnosti iz te uredbe.

2. Kršitev pravice tožečih strank do svobodnega trgovanja ter načela sorazmernosti

223 V okviru drugega tožbenega razloga tožeči stranki trdita, da je Komisija z vključitvijo nPB v Prilogo XIV, čeprav ta ni izpolnjeval prednostnih meril, posegla v njuno svobodo gospodarske pobude in trgovanja, določeno v členu 16 Listine o temeljnih pravicah in priznano kot splošno načelo prava Unije. V okviru petega tožbenega razloga trdita, da je Komisija kršila načelo sorazmernosti. Na prvem mestu naj bi izpodbijana uredba prestopila meje tistega, kar je primerno in nujno za uresničitev

ciljev, zastavljenih z določitvijo prednostnih snovi za vključitev v Prilogo XIV. Cilj opredelitve prednostnega vrstnega reda kandidatnih snovi naj bi bil izbira snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost in jih je treba vključiti v Prilogo XIV kot prednostne snovi. Vendar naj nPB v okviru šestega postopka določanja prednostnih snovi ne bi bil visoko na prednostni lestvici. Na drugem mestu naj izpodbijana uredba ne bi bila najmanj omejujoči ukrep, ki bi ga Komisija lahko uporabila. Po mnenju tožečih strank bi lahko Komisija, prvič, ECHA pozvala, naj še enkrat preuči svoje priporočilo ob upoštevanju informacij, ki sta jih predložili tožeči stranki, in drugič, odločila, da nPB kljub priporočilu ECHA ne bo vključila v Prilogo XIV, in preložila vključitev te snovi v navedeno prilogo.

224 Komisija ob podpori ECHA izpodbija trditve tožečih strank.

225 V zvezi s tem je treba na prvem mestu opozoriti, da sta v skladu s členom 16 Listine o temeljnih pravicah svoboda gospodarske pobude in pravica do svobodnega trgovanja priznani v skladu s pravom Unije ter nacionalnimi zakonodajami in običaji. Vendar ti svobodi oziroma pravici nista absolutni pravici, temveč ju je treba obravnavati glede na vlogo, ki jo imata v družbi. Kot je razvidno iz člena 52(1) Listine o temeljnih pravicah, je mogoče njuno uresničevanje omejiti, če te omejitve dejansko ustrezajo ciljem v splošnem interesu, ki jih uresničuje Unija, ali so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih in če so v skladu z načelom sorazmernosti (glej v tem smislu sodbo z dne 17. marca 2016, Zoofachhandel Züpke in drugi/Komisija, T-817/14, EU:T:2016:157, točka 126).

226 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da tožeči stranki s svojimi trditvami ne izpodbijata možnosti vključitve prednostnih kandidatnih snovi v Prilogo XIV na podlagi člena 58 Uredbe št. 1907/2006. Trdita le, da je bil po eni strani nPB v Prilogo XIV vključen prezgodaj, ker naj ta snov ne bi bila prednostna, ter da je bila po drugi strani zaradi njegove prezgodnje vključitve v to prilogo nesorazmerno omejena njuna svoboda gospodarske pobude in trgovanja.

227 Na tretjem mestu, glede trditev, s katerimi želita tožeči stranki dokazati, da je bil nPB v Prilogo XIV vključen prezgodaj, zadostuje ugotoviti, da so bile te trditve že preučene in zavrnjene zgoraj v točkah od 219 do 221.

228 Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba zavrniti tudi trditve tožečih strank v podporo kršitvi njune svobode gospodarske pobude in trgovanja ter kršitvi načela sorazmernosti, zato je treba drugi in peti tožbeni razlog v celoti zavrniti.

229 Torej nobeden od tožbenih razlogov, ki sta jih navedli tožeči stranki, ni utemeljen. V tem okviru je treba pojasniti, da so tudi ob predpostavki, da bi morala skupna ocena za nPB znašati le 17/45, preudarki Komisije, ki temeljijo na združitvi nPB in trikloretilena, zadostovali za utemeljitev izpodbijane uredbe.

230 Glede na vse navedeno je treba tožbo zavrniti.

Stroški

231 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Splošno sodišče lahko v skladu s členom 138(3) Poslovnika intervenientu, ki ni eden izmed subjektov iz odstavkov 1 in 2 tega člena, naloži, da nosi svoje stroške. Ker tožeči stranki nista uspeli, se jima v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov. ECHA nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Družbi ICL-IP Terneuzen, BV in ICL Europe Coöperatief UA krijeta svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.**

3. **Evropska agencija za kemikalije (ECHA) krije svoje stroške.**

Gratsias Labucka Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 20. septembra 2019.

Podpisi